

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

7. toukokuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 161/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

Unionin Tuomioistuin

2018/C 161/02	Unionin tuomioistuimen päätös, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2018, virallisista vapaapäivistä ja tuomioistuimen lomakausista	2
---------------	---	---

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 161/03	Unionin yleisen tuomioistuimen päätös, annettu 21 päivänä maaliskuuta 2018, tuomioistuimen lomakausista	4
---------------	---	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 161/04	Yhdistetyt asiat C-52/16 ja C-113/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – SEGRO Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal Sárovari Járási Földhivatala (C-52/16) ja Günther Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Artikla 63 TFUE — Pääomien vapaa liikkuvuus — Maatalousmaan käyttö- ja tuotto-oikeudet — Kansallinen lainsäädäntö, jolla mahdollisuus hankkia tällaisia oikeuksia vastaisuudessa varataan maanomistajan lähiomaisille ja jolla korvauksesta säättämättä poistetaan sellaisten oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden aikaisemmin hankkimat oikeudet, jotka eivät voi todistaa olevansa kyseisen omistajan lähiomaisia) .	5
---------------	---	---

2018/C 161/05	Asia C-127/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 – Valittajana SNCF Mobilités, aiemmin Société nationale des chemins de fer français (SNCF) sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Ranskan tasavalta sekä Mory SA, selvitystilassa, ja Mory Team, selvitystilassa (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Ranskan tasavallan täytäntöön panemat tuet Sernamin hyväksi — Rakenneuudistus- ja pääomasijoitustuki, takuusitoumukset ja SNCF:n luopuminen saatavistaan Sernamilta — Päätös, jolla nämä tuet on todettu sisämarkkinoille soveltumattomiksi ja määrätty ne takaisin perittäviksi — Varojen myynti yhtenä kokonaisuutena — Myynnin käsite — Yhtenä kokonaisuutena tapahtuvan varojen myynnin kohteen ja hinnan sekoittaminen keskenään — Avoin ja läpinäkyvä menettely — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Tämän periaatteen soveltaminen varojen yhtenä kokonaisuutena tapahtuvaan luovutukseen — Korvaustoimenpiteet)	6
2018/C 161/06	Yhdistetyt asiat C-274/16, C-447/16 ja C-448/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf ja Bundesgerichtshof – Saksa) – flightright GmbH v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16) ja Mohamed Barkan ym. v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 5 artiklan 1 alakohta — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 7 artiklan 1 alakohta — Käsite ”sopimusta koskeva asia” — Palvelujen suorittamista koskeva sopimus — Toisiinsa suoraan liittyvät lennot, jotka eri lentoliikenteen harjoittajat suorittavat — Käsite ”täytäntöönpanopaikka” — Asetus (EY) N:o 261/2004 — Lentomatkustajien oikeus korvaukseen lennolle pääsyn epäämisen tai lennon pitkäaikaisen viivästymisen johdosta — Korvauskanne sellaista lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jonka kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa tai jonka kanssa matkustaja ei ole sopimussuhteessa) .	6
2018/C 161/07	Asia C-284/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Slovakian tasavalta v. Achmea BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Alankomaiden kuningaskunnan ja Tšekin ja Slovakian liittotasavallan välillä vuonna 1991 tehty kahdenvälinen investointisuojausopimus, jota sovelletaan yhä Alankomaiden kuningaskunnan ja Slovakian tasavallan välillä — Määräys, jonka nojalla sopimuspuolen sijoittaja voi riitatilanteessa toisen sopimuspuolen kanssa saattaa asian välimiesoikeuden käsiteltäväksi — Yhteensoveltuvuus SEUT 18, SEUT 267 ja SEUT 344 artiklan kanssa — Tuomioistuimen käsite — Unionin oikeuden itsenäisyys)	9
2018/C 161/08	Asia C-395/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – DOCERAM GmbH v. CeramTec GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Asetus (EY) N:o 6/2002 — Yhteisömalli — 8 artiklan 1 kohta — Tuotteen ulkoasun ne piirteet, jotka määräytyvät pelkästään tuotteen teknisen käyttötarkoituksen mukaan — Arviointiperusteet — Vaihtoehtoisten mallien olemassaolo — ”Objektiivisen tarkkailijan” näkökulman huomioon ottaminen)	8
2018/C 161/09	Asia C-494/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Trapani – Italia) – Giuseppa Santoro v. Comune di Valderice ja Presidenza del Consiglio dei Ministri (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Julkisen sektorin työnantajan kanssa tehdyt työsopimukset — Toimenpiteet, joilla pyritään määräämään seuraamuksia määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöksistä — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet)	9
2018/C 161/10	Asia C-560/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší soud – Tšekki) – E.ON Czech Holding AG v. Michael Dédouch, Petr Streitberg ja Pavel Suda (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Yksinomainen toimivalta — 22 artiklan 2 alakohta — Jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden tai oikeushenkilöiden toimielinten tekemien päätösten pätevyys — Asianomaisen jäsenvaltion tuomioistuinten yksinomainen toimivalta — Yhtiökokouksen päätös, jolla määrätään kyseisen yhtiön vähemmistöosakkaiden yhtiöosuuksien pakollisesta siirrosta sen enemmistöosakkaalle ja jossa vahvistetaan sen vastikkeen määrä, joka tämän enemmistöosakkaan on suoritettava — Tuomioistuinmenettely, jonka tavoitteena on kyseisen vastikkeen kohtuullisuuden tutkiminen)	9

2018/C 161/11	Asia C-579/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina FIH Holding A/S ja FIH Erhvervsbank A/S (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Yksityinen markkinataloustoimija -periaate — Sovellettavuus- ja soveltamisedellytykset — Rahoituskriisi — Peräkkäiset toimet pankin pelastamiseksi — Onko jälkimmäisten toimien arvioinnissa otettava huomioon jäsenvaltion ensimmäisten toimien yhteydessä tekemistä sitoumuksista johtuvat riskit)	10
2018/C 161/12	Asia C-651/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Äitiysetuus — Määrän laskeminen vakuutetun 12 kuukauden pituisen viitejakson aikana saamien tulojen perusteella — Henkilö, joka on ollut tämän jakson aikana Euroopan unionin toimielimen palveluksessa — Kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla kyseisen etuuden määräksi vahvistetaan 70 prosenttia keskimääräisen vakuutusmaksun perusteen määrästä — Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden rajoitus — Vilpittömän yhteistyön periaate)	11
2018/C 161/13	Asia C-31/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Cristal Union, jolle Sucrerie de Toury SA:n oikeudet ovat siirtyneet v. Ministre de l'Économie et des Finances (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sähkön tuottamiseen käytettävät energiatuotteet — Vapautusvelvollisuus — 15 artiklan 1 kohdan c alakohta — Sähkön ja lämmön yhteistuotantoon käytettävät energiatuotteet — Mahdollisuus soveltaa verotusta koskevia vapautuksia tai alennuksia — Lämmön ja sähkön yhteistuotantoon tarkoitettu maakaasu)	11
2018/C 161/14	Asia C-64/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto – Portugali) – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 25 artikla — Oikeuspaikkalausekkeen olemassaolo — Suullinen sopimus, jota ei ole vahvistettu kirjallisesti — Lauseke sisältyy myyntiä koskeviin yleisiin sopimusehtoihin, jotka mainitaan laskuissa — 7 artiklan 1 alakohdan b alakohta — Kahden eri jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön välinen jälleenmyyntisopimus, joka koskee kolmannen jäsenvaltion markkinoita — 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toinen luettelukohta — Toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen — Tällaiselle sopimukselle luonteenomaisen velvoitteen täytäntöönpanopaikka)	12
2018/C 161/15	Asia C-159/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Constanța – Romania) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații ja A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäverotunnisteen peruuttaminen — Velvollisuus maksaa arvonlisävero ajanjaksolta, jolloin arvonlisäverotunniste ei ollut voimassa — Kyseisen ajanjakson aikana tehtyihin hankintoihin liittyvän arvonlisäveron vähennysoikeuden epääminen)	13
2018/C 161/16	Asia C-642/17 P: Valitus, jonka Arrigoni SpA on tehnyt 15.11.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-454/16, Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio), 22.9.2017 antamasta tuomiosta	14
2018/C 161/17	Asia C-67/18 P: Valitus, jonka Dominique Bilde on tehnyt 30.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-633/16, Bilde v. parlamentti, 29.11.2017 antamasta tuomiosta	14
2018/C 161/18	Asia C-70/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 2.2.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A, B ja P	16

2018/C 161/19	Asia C-72/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Espanja) on esittänyt 5.2.2018 – Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Asia C-84/18 P: Valitus, jonka Sophie Montel on tehnyt 6.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-634/16, Montel v. parlamentti, 29.11.2017 antamasta tuomiosta	17
2018/C 161/21	Asia C-86/18: Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	19
2018/C 161/22	Asia C-87/18: Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	20
2018/C 161/23	Asia C-88/18: Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	20
2018/C 161/24	Asia C-95/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.2.2018 – Sociale Verzekeringsbank v. F. van den Berg ja H. D. Giesen	21
2018/C 161/25	Asia C-96/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.2.2018 – Sociale Verzekeringsbank v. C. E. Franzen	22
2018/C 161/26	Asia C-100/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 12.2.2018 – Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Asia C-103/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 8 de Madrid (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Domingo Sánchez Ruiz v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Asia C-105/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) v. Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Asia C-106/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. v. Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Asia C-107/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Duerocanto S.L. v. Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Asia C-108/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Asia C-109/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica v. Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Asia C-110/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno v. Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Asia C-111/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Endesa Generación S.A. v. Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Asia C-112/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) v. Administración General del Estado . . .	31
2018/C 161/36	Asia C-113/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Parc del Segre S.A. ym. v. Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Asia C-117/18 P: Valitus, jonka PGNiG Supply & Trading GmbH on tehnyt 14.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antamasta määräyksestä	33
2018/C 161/38	Asia C-119/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Asia C-120/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Orange España, S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	35
2018/C 161/40	Asia C-121/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 14.2.2018 – Vodafone España S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	36
2018/C 161/41	Asia C-123/18 P: Valitus, jonka HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH on tehnyt 15.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-692/15, HTTS v. neuvosto, 13.12.2017 antamasta tuomiosta	37
2018/C 161/42	Asia C-132/18 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 15.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-728/16, Tuerck v. komissio, 5.12.2017 antamasta tuomiosta	38
2018/C 161/43	Asia C-142/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.2.2018 – Skype Communications Sàrl v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Asia C-145/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.2.2018 – Regards Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics	40
2018/C 161/45	Asia C-149/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Lisboa (Portugali) on esittänyt 26.2.2018 – Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Asia C-152/18 P: Valitus, jonka Crédit mutuel Arkéa on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-712/15, Crédit mutuel Arkéa v. EKP, 13.12.2017 antamasta tuomiosta	41
2018/C 161/47	Asia C-153/18 P: Valitus, jonka Crédit mutuel Arkéa on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-52/16, Crédit mutuel Arkéa v. EKP, 13.12.2017 antamasta tuomiosta	42

2018/C 161/48	Asia C-202/18: Kanne 16.3.2018 – Ilmārs Rimšēvičs v. Latvian tasavalta	43
2018/C 161/49	Asia C-238/18: Kanne 3.4.2018 – Euroopan keskuspankki v. Latvian tasavalta	44
Unionin yleinen tuomioistuin		
2018/C 161/50	Asia T-540/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – De Capitani v. parlamentti (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat vireillä olevaa lainsäädäntömenettelyä — Kolmikantakokoukset — Neljä saraketta sisältävät taulukot, jotka koskevat ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Europolista ja päätösten 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta — Asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen osittain — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Päätöksentekomenettelyn suoja koskeva poikkeus — Sellaista yleistä olettaa ei ole, jonka mukaan kolmikantakokousten yhteydessä laadittuihin neljä saraketta sisältäviin taulukoihin ei ole mahdollista tutustua)	46
2018/C 161/51	Asia T-242/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Stavytskyi v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen säilyttäminen luettelossa — Perusteluvollisuus — Lainvastaisuusväite — Oikeasuhteisuus — Oikeusperusta — Ilmeinen arviointivirhe)	47
2018/C 161/52	Asia T-442/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Šroubárna Ždánice v. neuvosto (Polkumyyntitullien palauttamista koskeva hakemus — Kiinasta peräisin olevien tai Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti — Asetus (EY) N:o 91/2009 ja toimeenpanoasetus (EU) N:o 723/2011 — Kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen)	47
2018/C 161/53	Asia T-579/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – HJ v. EMA (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikaisen työsopimuksen uusimatta jättäminen — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan ensimmäinen alakohta — Määräaikaisen sopimuksen luokitteleminen toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi — Ilmeinen arviointivirhe — Huolenpitovelvollisuus — Perusteluvollisuus — Oikeus tulla kuulluksi — Arviointikertomus — Perusteluvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe)	48
2018/C 161/54	Asia T-734/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Argyraki v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Palvelusvuosihyvityksen laskeminen — Ylimääräisenä toimihenkilönä suoritettujen palvelusjaksojen huomioon ottaminen — Edellytykset — Oikeudellinen perusta)	49
2018/C 161/55	Asia T-60/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki TSA LOCK — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta)	50
2018/C 161/56	Asia T-272/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Dating Bracelet rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — EUIPO:n aiempi käytäntö — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeusvarmuus)	50
2018/C 161/57	Asia T-246/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.3.2018 – Aurora Group Danmark v. EUIPO – Retail Distribution (PANZER) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	51

2018/C 161/58	Asia T-567/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.3.2018 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	51
2018/C 161/59	Asia T-46/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.3.2018 – Comune di Milano v. neuvosto (Asian käsittelystä luopuminen)	52
2018/C 161/60	Asia T-109/18: Kanne 22.2.2018 – VI v. komissio	53
2018/C 161/61	Asia T-115/18: Kanne 26.2.2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Asia T-129/18: Kanne 1.3.2018 – HMV (Brands) v. EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Asia T-140/18: Kanne 28.2.2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs v. EUIPO (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Asia T-143/18: Kanne 1.3.2018 – Société générale v. EKP	56
2018/C 161/65	Asia T-144/18: Kanne 1.3.2018 – Crédit Agricole ym. v. EKP	57
2018/C 161/66	Asia T-145/18: Kanne 1.3.2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel ym. v. EKP	57
2018/C 161/67	Asia T-146/18: Kanne 1.3.2018 – BPCE ym. v. EKP	58
2018/C 161/68	Asia T-149/18: Kanne 1.3.2018 – Arkéa Direct Bank ym. v. EKP	58
2018/C 161/69	Asia T-150/18: Kanne 1.3.2018 – BNP Paribas v. EKP	59
2018/C 161/70	Asia T-156/18: Kanne 26.2.2018 – Legutko ja Poręba v. parlamentti	59
2018/C 161/71	Asia T-163/18: Kanne 8.3.2018 – Amisi Kumba v. neuvosto	60
2018/C 161/72	Asia T-164/18: Kanne 8.3.2018 – Kampete v. neuvosto	61
2018/C 161/73	Asia T-165/18: Kanne 8.3.2018 – Kahimbi Kasagwe v. neuvosto	61
2018/C 161/74	Asia T-166/18: Kanne 8.3.2018 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto	62
2018/C 161/75	Asia T-167/18: Kanne 8.3.2018 – Kanyama v. neuvosto	63
2018/C 161/76	Asia T-168/18: Kanne 8.3.2018 – Numbi v. neuvosto	63
2018/C 161/77	Asia T-169/18: Kanne 8.3.2018 – Kibelisa Ngambasai v. neuvosto	64
2018/C 161/78	Asia T-170/18: Kanne 8.3.2018 – Kande Mupompa v. neuvosto	64
2018/C 161/79	Asia T-171/18: Kanne 8.3.2018 – Boshab v. neuvosto	65
2018/C 161/80	Asia T-172/18: Kanne 8.3.2018 – Akili Mundos v. neuvosto	65

2018/C 161/81	Asia T-173/18: Kanne 8.3.2018 – Ramazani Shadary v. neuvosto	66
2018/C 161/82	Asia T-174/18: Kanne 8.3.2018 – Mutondo v. neuvosto	67
2018/C 161/83	Asia T-175/18: Kanne 8.3.2018 – Ruhorimbere v. neuvosto	67
2018/C 161/84	Asia T-176/18: Kanne 8.3.2018 – Mende Omalanga v. neuvosto	68
2018/C 161/85	Asia T-177/18: Kanne 8.3.2018 – Kazembe Musonda v. neuvosto	68
2018/C 161/86	Asia T-180/18: Kanne 12.3.2018 – VJ v. EUH	69
2018/C 161/87	Asia T-181/18: Kanne 9.3.2018 – Multifit Tiernahrungs v. EUIPO (TAKE CARE)	70
2018/C 161/88	Asia T-185/18: Kanne 14.3.2018 – Lucchini v. komissio	70
2018/C 161/89	Asia T-191/18: Kanne 16.3.2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (Ajoneuvot)	71
2018/C 161/90	Asia T-192/18: Kanne 16.3.2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (ajoneuvot)	72

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2018/C 161/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 152, 30.4.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 142, 23.4.2018

EUVL C 134, 16.4.2018

EUVL C 123, 9.4.2018

EUVL C 112, 26.3.2018

EUVL C 104, 19.3.2018

EUVL C 94, 12.3.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN TUOMIOISTUIN

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS,

annettu 13 päivänä maaliskuuta 2018,

virallisista vapaapäivistä ja tuomioistuimen lomakausista

(2018/C 161/02)

UNIONIN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon työjärjestyksen 24 artiklan 2, 4 ja 6 kohdan,

sekä katsoo, että kyseisen säännöksen mukaan on laadittava luettelo virallisista vapaapäivistä ja vahvistettava tuomioistuimen lomakausien ajankohdat,

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Työjärjestyksen 24 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettu luettelo virallisista vapaapäivistä on seuraava:

- uudenvuodenpäivä
- toinen pääsiäispäivä
- vapunpäivä
- helatorstai
- toinen helluntaipäivä
- 23 päivä kesäkuuta
- 15 päivä elokuuta
- 1 päivä marraskuuta
- 25 päivä joulukuuta
- 26 päivä joulukuuta.

2 artikla

Vahvistetaan työjärjestyksen 24 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen lomakausien ajankohdat 1 päivän marraskuuta 2018 ja 31 päivän lokakuuta 2019 väliseksi ajaksi seuraavasti:

- joulukuuta 2018: maanantaista 17 päivästä joulukuuta 2018 sunnuntaihin 6 päivään tammikuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien,
- pääsiäinen 2019: maanantaista 15 päivästä huhtikuuta 2019 sunnuntaihin 28 päivään huhtikuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien,

— kesä 2019: tiistaista 16 päivästä heinäkuuta 2019 lauantaihin 31 päivään elokuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä maaliskuuta 2018.

Kirjaaja

A. CALOT ESCOBAR

Presidentti

K. LENAERTS

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS,

annettu 21 päivänä maaliskuuta 2018,

tuomioistuimen lomakausista

(2018/C 161/03)

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon työjärjestyksen 41 artiklan 2 kohdan,

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan työjärjestyksen 41 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen lomakausien ajankohdat 1 päivästä syyskuuta 2018 alkaen seuraavasti:

- joulukuuta 2018: maanantaista 17 päivästä joulukuuta 2018 sunnuntaihin 6 päivään tammikuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien,
- pääsiäinen 2019: maanantaista 15 päivästä huhtikuuta 2019 sunnuntaihin 28 päivään huhtikuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien,
- kesä 2019: tiistaista 16 päivästä heinäkuuta 2019 lauantaihin 31 päivään elokuuta 2019 nämä päivät mukaan lukien.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä maaliskuuta 2018.

Kirjaaja

E. COULON

Presidentti

M. JAEGER

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Unkari) – SEGRO Kft. v. Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16) ja Günther Horváth v. Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Yhdistetyt asiat C-52/16 ja C-113/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Artikla 63 TFUE — Pääomien vapaa liikkuvuus — Maatalousmaan käyttö- ja tuotto-oikeudet — Kansallinen lainsäädäntö, jolla mahdollisuus hankkia tällaisia oikeuksia vastaisuudessa varataan maanomistajan lähiomaisille ja jolla korvauksesta säätämättä poistetaan sellaisten oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden aikaisemmin hankkimat oikeudet, jotka eivät voi todistaa olevansa kyseisen omistajan lähiomaisia)

(2018/C 161/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SEGRO Kft. (C-52/16) ja Günther Horváth (C-113/16)

Vastapuolet: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16) ja Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Tuomiolauselma

SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka perusteella maatalousmaihin aiemmin perustetut käyttö- ja tuotto-oikeudet, joiden haltijat eivät ole kyseisten maiden omistajien lähiomaisia, lakkaavat suoraan lain nojalla ja ne poistetaan näin ollen kiinteistörekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016. EUVL C 211, 13.6.2016

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 – Valittajana SNCF Mobilités, aiemmin Société nationale des chemins de fer français (SNCF) sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Ranskan tasavalta sekä Mory SA, selvitystilassa, ja Mory Team, selvitystilassa

(Asia C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Ranskan tasavallan täytäntöön panemat tuet Sernamin hyväksi — Rakenneuudistus- ja pääomasijoitustuki, takuusitoumukset ja SNCF:n luopuminen saatavistaan Sernamilta — Päätös, jolla nämä tuet on todettu sisämarkkinoille soveltumattomiksi ja määrätty ne takaisin perittäviksi — Varojen myynti yhtenä kokonaisuutena — Myynnin käsite — Yhtenä kokonaisuutena tapahtuvan varojen myynnin kohteen ja hinnan sekoittaminen keskenään — Avoin ja läpinäkyvä menettely — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste — Tämän periaatteen soveltaminen varojen yhtenä kokonaisuutena tapahtuvaan luovutukseen — Korvaustoimenpiteet)

(2018/C 161/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: SNCF Mobilités, aiemmin Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (edustajat: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre ja V. Landes, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja T. Maxian Rusche), Ranskan tasavalta sekä Mory SA, selvitystilassa, ja Mory Team, selvitystilassa (edustajat: B. Vatie ja F. Loubières, avocats)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) SNCF Mobilités vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission sekä Mory SA:n ja Mory Teamin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Amtsgericht Düsseldorf ja Bundesgerichtshof – Saksa) – flightright GmbH v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16) ja Mohamed Barkan ym. v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Yhdistetyt asiat C-274/16, C-447/16 ja C-448/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 5 artiklan 1 alakohta — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 7 artiklan 1 alakohta — Käsite ”sopimusta koskeva asia” — Palvelujen suorittamista koskeva sopimus — Toisiinsa suoraan liittyvät lennot, jotka eri lentoliikenteen harjoittajat suorittavat — Käsite ”täytäntöönpanopaikka” — Asetus (EY) N:o 261/2004 — Lentomatikustajien oikeus korvaukseen lennolle pääsyn epäämisen tai lennon pitkäaikaisen viivästymisen johdosta — Korvauskanne sellaista lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jonka kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa tai jonka kanssa matkustaja ei ole sopimussuhteessa)

(2018/C 161/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantajat: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan ja Nousaiba Barkan (C-448/16)

Vastaajat: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Tuomiolauselmä

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta vastaajaan, jonka kotipaikka on kolmannessa valtiossa, kuten pääasian vastaajan.
- 2) Asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdalla on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetun käsitteen ”sopimusta koskeva asia” alaan kuuluu korvauskanne, jonka lentomatkustajat ovat nostaneet toisiinsa suoraan liittyvien lentojen pitkäaikaisen viivästymisen perusteella ja joka on kohdistettu matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 261/2004 perusteella lennosta vastaavaan lentoliikenteen harjoittajaan, joka ei ole asianomaisten matkustajien sopimuskumppani.
- 3) Asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa ja tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa on tulkittava siten, että kun kyse on toisiinsa suoraan liittyvistä lennoista, lentojen näissä säännöksissä tarkoitettu ”täytäntöönpanopaikka” on toisen lennon saapumispaikka, kun kuljetuksen näillä kahdella lennolla suorittavat kaksi eri lentoliikenteen harjoittajaa ja kun asetukseen N:o 261/2004 perustuva korvauskanne näiden toisiinsa suoraan liittyvien lentojen pitkäaikaisesta viivästymisestä perustuu häiriöön, joka ilmeni mainituista lennoista ensimmäisellä, jonka suoritti lentoliikenteen harjoittaja, joka ei ole asianomaisten matkustajien sopimuspuoli.

(¹) EUVL C 343, 19.9.2016. EUVL C, 428, 21.11.2016

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Slovakian tasavalta v. Achmea BV

(Asia C-284/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Alankomaiden kuningaskunnan ja Tšekin ja Slovakian liittotasavallan välillä vuonna 1991 tehty kahdensivlinen investointisuojaus sopimus, jota sovelletaan yhä Alankomaiden kuningaskunnan ja Slovakian tasavallan välillä — Määräys, jonka nojalla sopimuspuolen sijoittaja voi riitatilanteessa toisen sopimuspuolen kanssa saattaa asian välimiesoikeuden käsiteltäväksi — Yhteensopivuus SEUT 18, SEUT 267 ja SEUT 344 artiklan kanssa — Tuomioistuimen käsite — Unionin oikeuden itsenäisyys)

(2018/C 161/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Slovakian tasavalta

Vastapuoli: Achmea BV

Tuomiolauselma

SEUT 267 ja SEUT 344 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä Alankomaiden kuningaskunnan ja Tšekin ja Slovakian liittotasavallan välillä investointien molemminpuolisesta edistämisestä ja suojaamisesta tehdyn sopimuksen 8 artiklan kaltaiselle jäsenvaltioiden välisen kansainvälisen sopimuksen määräykselle, jonka mukaan jommankumman jäsenvaltion sijoittaja voi toiseen jäsenvaltioon tehtyjä investointeja koskevan riidan yhteydessä käynnistää viimeksi mainittua jäsenvaltiota vastaan menettelyn välimiesoikeudessa, jonka toimivalta tämän jäsenvaltion on hyväksyttävä.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 8.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf – Saksa) – DOCERAM GmbH v. CeramTec GmbH

(Asia C-395/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Asetus (EY) N:o 6/2002 — Yhteisömalli — 8 artiklan 1 kohta — Tuotteen ulkoasun ne piirteet, jotka määräytyvät pelkästään tuotteen teknisen käyttötarkoituksen mukaan — Arviointiperusteet — Vaihtoehtoisten mallien olemassaolo — ”Objektiivisen tarkkailijan” näkökulman huomioon ottaminen)

(2018/C 161/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DOCERAM GmbH

Vastaaja: CeramTec GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen arvioimiseksi, määräytyvätkö tuotteen ulkoasun piirteet pelkästään tuotteen teknisen käyttötarkoituksen mukaan, on selvitettävä, että tämä tekninen käyttötarkoitus on ainoa nämä piirteet määrittänyt tekijä, eikä vaihtoehtoisten mallien olemassaolo ole tältä osin ratkaisevaa.
- 2) Asetuksen N:o 6/2002 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen määrittämiseksi, määräytyvätkö kyseessä olevat tuotteen ulkoasun piirteet pelkästään tuotteen teknisen käyttötarkoituksen mukaan tässä säännöksessä tarkoitettulla tavalla, kansallisen tuomioistuimen asiana on ottaa huomioon kunkin yksittäistapauksen kaikki merkitykselliset objektiiviset olosuhteet. Tältä osin ei ole tukeuduttava ”objektiivisen tarkkailijan” näkökulmaan.

⁽¹⁾ EUVL C 419, 14.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Trapani – Italia) – Giuseppe Santoro v. Comune di Valderice ja Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Asia C-494/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Julkisen sektorin työnantajan kanssa tehdyt työsopimukset — Toimenpiteet, joilla pyritään määräämään seuraamuksia määräaikaisten työsopimusten väärinkäytöksistä — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet)

(2018/C 161/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Trapani

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Giuseppe Santoro

Vastaaja: Comune di Valderice ja Presidenza del Consiglio dei Ministri

Tuomiolauselma

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan, 18.3.1999 tehdyn puitesopimuksen 5 lauseketta on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa ei yhtäältä säädetä seuraamuksena siitä, että julkisen sektorin työnantaja väärinkäyttää määräaikaista työsopimuksia, veloitetta maksaa kyseessä olevalle työntekijälle korvausta, jolla pyritään hyvittämään se, ettei määräaikaista työsopimusta muuteta toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi, mutta jossa toisaalta säädetään maksettavaksi työntekijän 2,5–12 viimeisen kuukausipalkan suuruinen korvaus, johon liittyy tällaiselle työntekijälle kuuluva mahdollisuus saada täysi korvaus aiheutuneesta vahingosta, jos hän oletettaman perusteella osoittaa muiden työntekotilaisuuksien menettämisen tai sen, että henkilö olisi tullut valituksi tehtävään, jos se olisi julistettu täytettäväksi säännönmukaisessa kilpailumenettelyssä, kunhan tällaiseen säännöstöön liittyy tehokas ja ennalta ehkäisevä seuraamusjärjestelmä, minkä tarkistaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

⁽¹⁾ EUVL C 454, 5.12.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší soud – Tšekki) – E.ON Czech Holding AG v. Michael Dédouch, Petr Streitberg ja Pavel Suda

(Asia C-560/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Yksinomainen toimivalta — 22 artiklan 2 alakohta — Jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden tai oikeushenkilöiden toimielinten tekemien päätösten pätevyys — Asianomaisen jäsenvaltion tuomioistuinten yksinomainen toimivalta — Yhtiökokouksen päätös, jolla määrätään kyseisen yhtiön vähemmistöosakkaiden yhtiöosuusien pakollisesta siirrosta sen enemmistöosakkaalle ja jossa vahvistetaan sen vastikkeen määrä, joka tämän enemmistöosakkaan on suoritettava — Tuomioistuinmenettely, jonka tavoitteena on kyseisen vastikkeen kohtuullisuuden tutkiminen)

(2018/C 161/10)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: E.ON Czech Holding AG

Vastapuolet: Michael Dédouch, Petr Streitberg ja Pavel Suda

Muu osapuoli: Jihočeská plynárenská, a.s.

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 22 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kanne, jonka kohteena on sen vastikkeen kohtuullisuus, joka yhtiön enemmistöosakkaan on maksettava sen vähemmistöosakkaille näiden yhtiöosuusien pakollisesta siirtämisestä tälle enemmistöosakkaalle, kuuluu sen jäsenvaltion, jonka alueelle kyseinen yhtiö on sijoittautunut, tuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.3.2018 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina FIH Holding A/S ja FIH Erhvervsbank A/S

(Asia C-579/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Tuen käsite — Taloudellisen edun käsite — Yksityinen markkinataloustoimija -periaate — Sovellettavuus- ja soveltamisedellytykset — Rahoituskriisi — Peräkkäiset toimet pankin pelastamiseksi — Onko jälkimmäisten toimien arvioinnissa otettava huomioon jäsenvaltion ensimmäisten toimien yhteydessä tekemistä sitoumuksista johtuvat riskit)

(2018/C 161/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouchagiar, L. Flynn ja K. Blanck-Putz)

Muut osapuolet: FIH Holding A/S ja FIH Erhvervsbank A/S (edustaja: O. Koktvedgaard, advokat)

Tuomiolauselma

1) Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama tuomio FIH Holding ja FIH Erhvervsbank vastaan komissio (T-386/14, EU:T:2016:474) kumotaan.

2) Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäinen kanneperuste hylätään.

3) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen toisen kanneperusteen ratkaisemiseksi.

4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Asia C-651/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Äitiysetuus — Määrän laskeminen vakuutetun 12 kuukauden pituisen viitejakson aikana saamien tulojen perusteella — Henkilö, joka on ollut tämän jakson aikana Euroopan unionin toimielimen palveluksessa — Kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla kyseisen etuuden määräksi vahvistetaan 70 prosenttia keskimääräisen vakuutusmaksun perusteen määrästä — Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden rajoitus — Vilpittömän yhteistyön periaate)

(2018/C 161/12)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DW

Vastapuoli: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa äitiysetuuden määrää määritettäessä keskimääräisen vakuutusmaksun perusteen laskemisessa ne viitejaksoon kuuluvat kuukaudet, joina kyseinen henkilö on ollut unionin toimielimen palveluksessa eikä ole kuulunut tämän jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, rinnastetaan sellaiseen jaksoon, jonka aikana ei ole tehty työtä, ja niihin sovelletaan mainitussa jäsenvaltiossa vahvistettua keskimääräistä vakuutusmaksun perustetta, minkä seurauksena tälle henkilölle myönnetyn äitiysetuuden määrä pienenee huomattavasti verrattuna siihen määrään, jonka hän olisi voinut saada, jos hän olisi työskennellyt ainoastaan tässä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 20.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Cristal Union, jolle Sucrerie de Toury SA:n oikeudet ovat siirtyneet v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Asia C-31/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/96/EY — Energiatuotteiden ja sähkön verotus — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sähkön tuottamiseen käytettävät energiatuotteet — Vapautusvelvollisuus — 15 artiklan 1 kohdan c alakohta — Sähkön ja lämmön yhteistuotantoon käytettävät energiatuotteet — Mahdollisuus soveltaa verotusta koskevia vapautuksia tai alennuksia — Lämmön ja sähkön yhteistuotantoon tarkoitettu maakaasu)

(2018/C 161/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cristal Union, jolle Sucrerie de Toury SA:n oikeudet ovat siirtyneet

Vastapuoli: Ministre de l'Économie et des Finances

Tuomiolauselma

Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehityksen uudistamisesta 27.10.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohdasta on tulkittava siten, että siinä säädettyä pakollista verosta vapauttamista sovelletaan sähkön tuottamiseen käytettäviin energiatuotteisiin, kun näitä tuotteita käytetään kyseisen direktiivin 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun sähkön ja lämmön yhteistuotantoon.

(¹) EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto – Portugali) – Saey Home & Garden NV/SA v. Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Asia C-64/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 25 artikla — Oikeuspaikkalausekkeen olemassaolo — Suullinen sopimus, jota ei ole vahvistettu kirjallisesti — Lauseke sisältyy myyntiä koskeviin yleisiin sopimusehtoihin, jotka mainitaan laskuissa — 7 artiklan 1 alakohdan b alakohhta — Kahden eri jäsenvaltioihin sijoittautuneen yhtiön välinen jälleenmyyntisopimus, joka koskee kolmannen jäsenvaltion markkinoita — 7 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toinen luetelmakohta — Toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen — Tällaiselle sopimukselle luonteenomaisen velvoitteen täytäntöönpanopaikka)

(2018/C 161/14)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saey Home & Garden NV/SA

Vastapuoli: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 25 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä, muuta johdu, tässä säännöksessä asetettuja edellytyksiä ei täyty pääasiassa kyseessä olevan kaltainen oikeuspaikkalauseke, joka sisältyy myyntiä koskeviin yleisiin sopimusehtoihin, jotka mainitaan yhden sopimuspuolen laatimissa laskuissa.

- 2) Asetuksen N:o 1215/2012 7 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että tämän säännöksen nojalla toimivalta tutkia vahingonkorvausvaatimus, joka liittyy sellaisen jälleenmyyntisopimuksen irtisanomiseen, jonka kaksi yhtiötä, joiden kotipaikka on eri jäsenvaltioissa ja jotka toimivat eri jäsenvaltioissa, ovat tehneet tuotteiden kaupan pitämisestä sellaisen kolmannen jäsenvaltion kotimaan markkinoilla, jossa kyseisistä yhtiöistä kummallakaan ei ole sivuliikettä eikä toimipaikkaa, on sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa sijaitsee palvelujen pääasiallinen suorittamipaikkakunta, sellaisena kuin se ilmenee sopimusmääräyksistä, ja jollei tällaisia määräyksiä ole, paikkakunta, jossa tämä sopimus tosiasiallisesti pannaan täytäntöön, ja jollei määrittäminen tällä perusteella ole mahdollista, paikkakunta, jossa palvelun tarjoajalla on kotipaikka.

(¹) EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 7.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Constanța – Romania) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius v. Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații ja A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Asia C-159/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäverotunnisteen peruuttaminen — Velvollisuus maksaa arvonlisävero ajanjaksolta, jolloin arvonlisäverotunniste ei ollut voimassa — Kyseisen ajanjakson aikana tehtyihin hankintoihin liittyvän arvonlisäveron vähennysoikeuden epääminen)

(2018/C 161/15)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Constanța

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Vastapuolet: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații ja A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 167–169 ja 179 artiklaa, 213 artiklan 1 kohtaa, 214 artiklan 1 kohtaa sekä 273 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle lainsäädännölle, jossa sallitaan se, että verohallinto epää verovelvolliselta arvonlisäveron vähennysoikeuden, kun on osoitettu, ettei verohallinnon käytettävissä ole voinut kyseisen verovelvollisen laiminlyöntien vuoksi olla tarvittavia tietoja sen toteamiseksi, että kyseisen verovelvollisen aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksaman arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevat aineelliset edellytykset täyttyvät, tai kun on osoitettu, että verovelvollinen on toiminut vilpillisesti voidakseen saada vähennysoikeuden, minkä tutkiminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

(¹) EUVL C 221, 10.7.2017.

Valitus, jonka Arrigoni SpA on tehnyt 15.11.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-454/16, Arrigoni v. EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio), 22.9.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Arrigoni SpA (edustaja: P. Di Gravio, avvocato)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Arrigoni Battista SpA

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 22.3.2018 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt, että Arrigoni SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Dominique Bilde on tehnyt 30.1.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-633/16, Bilde v. parlamentti, 29.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Dominique Bilde (edustaja: G. Sauveur, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- valituksenalaista tuomiota on muutettava ja näin ollen
- Euroopan parlamentin pääsihteerin päätös, joka on tehty 23.6.2016 ja annettu tiedoksi 6.7.2016 ja joka koskee sitä, että "40 320 euron määrä, joka on aiheettomasti suoritettu Dominique Bildelle, on perittävä takaisin", ja jossa määrätään toimielimen toimivaltainen laskutusviranomaisena ja kirjanpitäjä huolehtimaan kyseisen määrän takaisinperimisestä, on kumottava
- varainhoidosta vastaavan pääjohtajan allekirjoittama 29.6.2016 päivätty maksukehoitus nro 2016-889 on kumottava kokonaisuudessaan
- valittajalle on määrättävä suoritettavaksi lainmukainen korvaus henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut ennen tutkinnan päättymistä esitetyistä perusteettomista syytöksistä, valittajan maineelle aiheutuneesta vahingosta ja niistä huomattavista vaikeuksista, joita kanteen kohteena oleva päätös on aiheuttanut valittajan yksityis- ja poliittisen elämän kannalta
- valittajalle on määrättävä suoritettavaksi lainmukainen korvaus menettelystä aiheutuvien kulujen perusteella
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen peruste, joka koskee toimen toteuttajan toimivallan puuttumista
 - raha-asiat kuuluvat parlamentin puhemiehistön eivätkä pääsihteerin toimivaltaan
 - toimea ei ole delegoitu pääsihteerille
 - lainvastaisuusväite, joka perustuu siihen, että parlamentin jäsenten riippumattomuutta ja oikeutta puolueettomaan oikeudenkäyntiin on rikottu
2. Toinen peruste, joka koskee periaatteen "electa una via" loukkaamista
 - parlamentin puhemies saattoi asian OLAFin ja Ranskan oikeusviranomaisten käsiteltäväksi
3. Kolmas peruste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista
 - parlamentin puhemies on loukannut syyttömyysolettamaa
 - parlamentin hallinto toimii asiassa sekä tuomarina että asianosaisena
 - moitteet, joihin parlamentti on menettelyn kuluessa vedonnut, ovat vaihdelleet
 - pääsihteeri on kieltäytynyt kuulemasta valittajaa
4. Neljäs peruste, joka perustuu todistustaakan kääntämiseen
 - parlamentti on velvoittanut valittajan näyttämään toteen, ettei hän ollut syylästynyt mihinkään laiminlyöntiin, vaikkei se vedonnut mihinkään seikkaan, jonka perusteella olisi voinut väittää, että laiminlyönti oli tapahtunut
5. Viides peruste, joka koskee perustelujen puutteellisuutta
 - ainoa esitetty perustelu on organisaatiokaavion julkaiseminen, vaikkei kyseinen kaavio todista mitään
6. Kuudes peruste, joka koskee oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista
 - missään säännössä ei vahvisteta luetteloa esitettävistä asiakirjoista ja valittaja on näin ollen alistettu parlamentin mielivaltaiselle kohtelulle
7. Seitsemäs peruste, joka koskee parlamentin jäsenten avustajien kansalaisoikeuksien loukkaamista
 - parlamentti kieltää avustajilta poliittisen toiminnan
8. Kahdeksas peruste, joka koskee syrjivää kohtelua, käsitettä "fumus persecutionis" ja harkintavallan väärinkäyttöä
 - kyseinen menettely on kohdistunut valittajaan Euroopan parlamentin puhemiehen ilmeisen vihamielisen politiikan takia
9. Yhdeksäs peruste, joka koskee parlamentin jäsenten riippumattomuuden loukkaamista
 - parlamentin jäsenen avustajan työ ei rajoitu lainsäädäntötyöhön
10. Kymmenes peruste, joka koskee väitettyjen tosiseikkojen virheellisyyttä
 - parlamentti on tyytynyt vastaamaan, etteivät valittajan toimittamat asiakirjat osoittaneet mitään, vaikka kyseisistä asiakirjoista kävi ilmi avustajan tekemä työ

— parlamentti on kykenemätön näyttämään väitteitään toteen

11. Yhdestoista peruste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

— organisaatiokaavio (joka on ollut parlamentin puhemiehen käynnistämien menettelyjen perustana) on julkaistu vuoden 2015 helmikuussa, mutta perusteetonta etua vaaditaan palautettavaksi vuoden 2014 elokuusta alkaen

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 2.2.2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. A, B ja P

(Asia C-70/18)

(2018/C 161/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastapuolet: A, B ja P

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a. Onko päätöksen N:o 2/76 ⁽¹⁾ 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että kyseiset määräykset eivät ole esteenä kansalliselle järjestelmälle, jossa säädetään kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten biometrinen tietojen yleisestä käsittelystä ja säilyttämisestä sellaisessa rekisteröintijärjestelmässä, jota tarkoitetaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL 1995, L 281) 2 artiklan a ja b alakohdassa, koska kyseinen kansallinen järjestelmä ei ylitä sitä, mikä on tarpeen kyseisellä järjestelmällä tavoiteltavan henkilöllisyys- ja asiakirjapetosten ehkäisemistä ja torjumista koskevan oikeutetun päämäärän saavuttamiseksi?
- b. Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että biometrinen tietojen säilytysaika on kytketty kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten laillisen ja/tai laittoman oleskelun kestoon?
- 2) Onko päätöksen N:o 2/76 7 artiklaa ja päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen järjestelmä ei ole näissä säännöksissä tarkoitettu rajoitus, jos tämän kansallisen järjestelmän vaikutus kyseisissä säännöksissä tarkoitettuun työhönpääsyyn on liian epävarma ja välillinen, jotta tämän työhönpääsyn voitaisiin olettaa estyvän?
- 3) a. Jos edellä olevaan toiseen kysymykseen vastataan, että kansallinen järjestelmä, jossa mahdollistetaan rekisteröintijärjestelmässä olevien kolmansien maiden, kuten Turkin, kansalaisten biometrinen tietojen asettaminen kolmansien käytettäväksi terrorismirikosten tai muiden rikosten estämistä, selvittämistä ja tutkintaa varten, on uusi rajoitus, onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohtaa, kun sitä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kyseisen kaltaiselle kansalliselle järjestelmälle?
- b. Onko tässä yhteydessä merkityksellistä, että sillä hetkellä, kun kyseinen kansallinen otetaan kiinni rikoksesta epäiltynä, hänellä on mukanaan oleskelulupa, johon hänen biometriset tietonsa on tallennettu?

⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston päätös.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Espanja) on esittänyt 5.2.2018 – Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Asia C-72/18)

(2018/C 161/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daniel Ustariz Aróstegui

Vastaaja: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen, joka on hyväksytty 28.6.1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/70/EY, ⁽¹⁾ 4 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle aluelainsäädännölle, jolla on nimenomaisesti suljettu pois mahdollisuus vahvistaa ja maksaa tietty palkan lisä sille Navarran julkishallinnon henkilöstöryhmälle, joka muodostuu sopimusperusteisista toimihenkilöistä – joiden sopimukset ovat määräaikaista –, siitä syystä, että mainittu palkan lisä maksetaan ylennyksestä ja ammattiuralla työskentelystä vain ja ainoastaan virkamiehistä – joiden sopimukset ovat toistaiseksi voimassa olevia – muodostuvalle henkilöstöryhmälle?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Valitus, jonka Sophie Montel on tehnyt 6.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-634/16, Montel v. parlamentti, 29.11.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Sophie Montel (edustaja: G. Sauveur, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- valituksenalaista tuomiota on muutettava ja näin ollen
- Euroopan parlamentin pääsihteerin päätös, joka on tehty 24.6.2016 ja annettu tiedoksi 6.7.2016 ja joka koskee sitä, että ”77 276,42 euron määrä, joka on aiheettomasti suoritettu Sophie Montelille, on perittävä takaisin”, ja jossa määrätään toimielimen toimivaltainen laskutusviranomais ja kirjanpitäjä huolehtimaan kyseisen määrän takaisinperimisestä, on kumottava
- varainhoidosta vastaavan pääjohtajan allekirjoittama 4.7.2016 päivätty maksukehotus nro 2016-897 on kumottava kokonaisuudessaan
- valittajalle on määrättävä suoritettavaksi lainmukainen korvaus henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut ennen tutkinnan päättymistä esitetyistä perusteettomista syytöksistä, valittajan maineelle aiheutuneesta vahingosta ja niistä huomattavista vaikeuksista, joita kanteen kohteena oleva päätös on aiheuttanut valittajan yksityis- ja poliittisen elämän kannalta

- valittajalle on määrättävä suoritettavaksi lainmukainen korvaus menettelystä aiheutuvien kulujen perusteella
- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen peruste, joka koskee toimen toteuttajan toimivallan puuttumista
 - raha-asiat kuuluvat parlamentin puhemiehistön eivätkä pääsihteerin toimivaltaan
 - toimea ei ole delegoitu pääsihteerille
 - lainvastaisuusväite, joka perustuu siihen, että parlamentin jäsenten riippumattomuutta ja oikeutta puolueettomaan oikeudenkäyntiin on rikottu
2. Toinen peruste, joka koskee periaatteen "electa una via" loukkaamista
 - parlamentin puhemies saattoi asian OLAFin ja Ranskan oikeusviranomaisten käsiteltäväksi
3. Kolmas peruste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista
 - parlamentin puhemies on loukannut syyttömyysolettamaa
 - parlamentin hallinto toimii asiassa sekä tuomarina että asianosaisena
 - moitteet, joihin parlamentti on menettelyn kuluessa vedonnut, ovat vaihdelleet
 - pääsihteeri on kieltäytynyt kuulemasta valittajaa
4. Neljäs peruste, joka perustuu todistustaakan kääntämiseen
 - parlamentti on velvoittanut valittajan näyttämään toteen, ettei hän ollut syyllistynyt mihinkään laiminlyöntiin, vaikka se vedonnut mihinkään seikkaan, jonka perusteella olisi voinut väittää, että laiminlyönti oli tapahtunut
5. Viides peruste, joka koskee perustelujen puutteellisuutta
 - ainoa esitetty perustelu on organisaatiokaavion julkaiseminen, vaikka kyseinen kaavio todista mitään
6. Kuudes peruste, joka koskee oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista
 - missään säännössä ei vahvisteta luetteloa esitettävistä asiakirjoista ja valittaja on näin ollen alistettu parlamentin mielivaltaiselle kohtelulle
7. Seitsemäs peruste, joka koskee parlamentin jäsenten avustajien kansalaisoikeuksien loukkaamista
 - parlamentti kieltää avustajilta poliittisen toiminnan
8. Kahdeksas peruste, joka koskee syrjivää kohtelua, käsitettä "fumus persecutionis" ja harkintavallan väärinkäyttöä
 - kyseinen menettely on kohdistunut valittajaan Euroopan parlamentin puhemiehen ilmeisen vihamielisen politiikan takia
9. Yhdeksäs peruste, joka koskee parlamentin jäsenten riippumattomuuden loukkaamista
 - parlamentin jäsenen avustajan työ ei rajoitu lainsäädäntötyöhön

10. Kymmenes peruste, joka koskee väitettyjen tosiseikkojen virheellisyyttä

- parlamentti on tyytynyt vastaamaan, etteivät valittajan toimittamat asiakirjat osoittaneet mitään, vaikka kyseisistä asiakirjoista kävi ilmi avustajan tekemä työ
- parlamentti on kykenemätön näyttämään väitteitään toteen

11. Yhdestoista peruste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

- organisaatiokaavio (joka on ollut parlamentin puhemiehen käynnistämien menettelyjen perustana) on julkaistu vuoden 2015 helmikuussa, mutta perusteetonta etua vaaditaan palautettavaksi vuoden 2014 elokuusta alkaen

Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-86/18)

(2018/C 161/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, F. Thiran ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1) 51 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei saattanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä voimaan 18.4.2016 mennessä tai ainakaan ilmoittanut kyseisistä säännöksistä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla maksamaan uhkasakko, jonka määrä on 12 920 euroa päivässä, tässä asiassa annettavan tuomion julistamisesta lähtien, koska se ei ole noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa direktiivin 2014/23/EU täytäntöönpanotoimista
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2014/23/EU 51 artiklan 1 kohdan mukaan saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset voimaan viimeistään 18.4.2016. Koska Luxemburg ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen tutkittavaksi.
 2. Komissio ehdottaa kannekirjelmässään, että Luxemburg veloitetaan maksamaan 12 920 euron päivakohtainen uhkasakko. Uhkasakon määrän laskemisessa on otettu huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn perustuva varoitettava vaikutus.
-

Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta**(Asia C-87/18)**

(2018/C 161/22)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, F. Thiran ja G. von Rintelen)*Vastaaja:* Luxemburgin suurherttuakunta**Vaatimukset**

- On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65) 90 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei saattanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä voimaan 18.4.2016 mennessä tai ainakaan ilmoittanut kyseisistä säännöksistä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla maksamaan uhkasakko, jonka määrä on 11 628 euroa päivässä, tässä asiassa annettavan tuomion julistamisesta lähtien, koska se ei ole noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa direktiivin 2014/24/EU täytäntöönpanotoimista
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2014/24/EU 90 artiklan 1 kohdan mukaan saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset voimaan viimeistään 18.4.2016. Koska Luxemburg ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen tutkittavaksi.
2. Komissio ehdottaa kannekirjelmässään, että Luxemburg veloitetaan maksamaan 11 628 euron päivakohtainen uhkasakko. Uhkasakon määrän laskemisessa on otettu huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn perustuva varoittava vaikutus.

Kanne 7.2.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta**(Asia C-88/18)**

(2018/C 161/23)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, F. Thiran ja G. von Rintelen)*Vastaaja:* Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU (EUVL 2014, L 94, s. 243) 106 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei saattanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä voimaan 18.4.2016 mennessä tai ainakaan ilmoittanut kyseisistä säännöksistä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla maksamaan uhkasakko, jonka määrä on 11 628 euroa päivässä, tässä asiassa annettavan tuomion julistamisesta lähtien, koska se ei ole noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa direktiivin 2014/25/EU täytäntöönpanotoimista
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2014/25/EU 106 artiklan 1 kohdan mukaan saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset voimaan viimeistään 18.4.2016. Koska Luxemburg ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen tutkittavaksi.
2. Komissio ehdottaa kannekirjelmässään, että Luxemburg veloitetaan maksamaan 11 628 euron päiväkohtainen uhkasakko. Uhkasakon määrän laskemisessa on otettu huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn perustuva varoitettava vaikutus.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.2.2018 –
Sociale Verzekeringsbank v. F. van den Berg ja H. D. Giesen**

(Asia C-95/18)

(2018/C 161/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sociale Verzekeringsbank

Vastapuolet: F. van den Berg ja H. D. Giesen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko SEUT 45 ja 48 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat käsiteltävien kaltaisissa tapauksissa esteenä AOW:n ⁽¹⁾ 6a §:n b kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle? Kyseisestä kansallisesta lainsäädännöstä seuraa, että Alankomaissa asuva henkilö ei ole sosiaalivakuutusten nojalla vakuutettu tässä asuinvaltiossa, jos maassa asuva henkilö työskentelee toisessa jäsenvaltiossa ja on asetuksen N:o 1408/71 ⁽²⁾ 13 artiklan perusteella työskentelyjäsenvaltion lainsäädännön alainen. Käsiteltävissä tapauksissa on ominaista se, ettei asianomaisilla ole työskentelyjäsenvaltion lakisääteisen järjestelmän perusteella oikeutta vanhuuseläkkeeseen heidän kyseisessä valtiossa työskentelynsä vähäisyyden vuoksi.

- b) Onko ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a kohtaan vastaamisessa merkitystä sillä, että henkilöllä, jonka asuinvaltio ei ole asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan perusteella toimivaltainen, ei ole velvollisuutta maksaa sosiaalivakuutusmaksuja tässä asuinvaltiossa? Niiden ajanjaksojen osalta, joilla maassa asuva henkilö työskentelee toisessa jäsenvaltiossa, hän kuuluu nimittäin asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan perusteella vain työskentelyjäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän alaisuuteen, eikä myöskään Alankomaiden kansallisessa lainsäädännössä velvoiteta tällaisessa tapauksessa maksamaan vakuutusmaksuja.
- 2) Onko ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, onko asianomaisilla ollut mahdollisuus ottaa AOW:n perusteella vapaaehtoinen vakuutus, tai sillä, onko heillä ollut mahdollisuus pyytää Svbt:tä tekemään asetuksen N:o 1408/71 17 artiklassa tarkoitettu sopimus?
- 3) Onko asetuksen N:o 1408/71 13 artikla esteenä sille, että Giesenin aviopuolison kaltaiselle henkilölle, joka oli ennen 1.1.1989 vain kansallisen lainsäädännön mukaan arvioituna asuinmaassaan Alankomaissa vakuutettu AOW:n nojalla, saa kyseisen vakuutuksen perusteella oikeuden vanhuusetuuksiin siltä osin kuin on kyse ajanjaksoista, joilla hän kuului mainitun asetuksen säännöksen perusteella toisessa jäsenvaltiossa työskentelyn takia kyseisen työskentelyjäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen, vai onko oikeutta etuuteen AOW:n perusteella pidettävä oikeutena etuuteen, jonka saamiselle ei ole kansallisessa lainsäädännössä asetettu työskentelyä tai vakuutusta koskevia edellytyksiä tuomion Bosmann mukaisesti siten, että hänen tapauksessaan voidaan soveltaa samanlaista päättelyä?

⁽¹⁾ Yleinen vanhuuseläkelaki (Algemene ouderdomswet).

⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL 1971, L 149, s. 2).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.2.2018 –
Sociale Verzekeringsbank v. C. E. Franzen**

(Asia C-96/18)

(2018/C 161/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sociale Verzekeringsbank (SVB)

Vastapuoli: C. E. Franzen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 45 ja 48 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa esteenä AKW:n ⁽¹⁾ 6a §:n b kohdan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle? Kyseisestä kansallisesta lainsäädännöstä seuraa, että Alankomaissa asuva henkilö ei ole sosiaalivakuutusten nojalla vakuutettu tässä asuinvaltiossa, jos maassa asuva henkilö työskentelee toisessa jäsenvaltiossa ja on asetuksen N:o 1408/71 ⁽²⁾ 13 artiklan perusteella työskentelyjäsenvaltion lainsäädännön alainen. Käsiteltävässä tapauksessa on ominaista se, ettei asianomaisella ole työskentelyjäsenvaltion lakisäätöjen järjestelmän perusteella oikeutta lapsilisään hänen kyseisessä valtiossa työskentelynsä vähäisyyden vuoksi.

- 2) Onko edelliseen kysymykseen vastaamisessa merkitystä sillä, että asianosaisella oli mahdollisuus pyytää SVB:tä tekemään asetuksen 1407/81 17 artiklassa tarkoitettu sopimus?

⁽¹⁾ Yleinen lapsilisälaki (Algemene Kinderbijslagwet).

⁽²⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL 1971, L 149, s. 2).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 12.2.2018 – Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Asia C-100/18)

(2018/C 161/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Línea Directa Aseguradora SA

Vastapuoli: Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan vastaisena pidettävä tulkintaa, jonka mukaan pysähdyksissä olleen ajoneuvon palosta aiheutuneet vahingot on korvattava pakollisesta liikennevakuutuksesta, jos palo on saanut alkunsa mekanismeista, jotka ovat välttämättömiä ajoneuvon käyttämiseksi liikennevälineenä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan vastaisena pidettävä tulkintaa, jonka mukaan ajoneuvon palosta aiheutuneet vahingot on korvattava pakollisesta liikennevakuutuksesta, jos palon syttymisellä ei ole mitään yhteyttä ajoneuvon aiempaan liikkumiseen eikä sen siten voida katsoa tapahtuneen ajomatkan yhteydessä?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan vastaisena pidettävä tulkintaa, jonka mukaan ajoneuvon palosta aiheutuneet vahingot on korvattava pakollisesta liikennevakuutuksesta, jos ajoneuvo on ollut pysäköitynä suljetussa yksityisessä autotallissa?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 263, s. 11.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 8 de Madrid (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Domingo Sánchez Ruiz v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Asia C-103/18)

(2018/C 161/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 8 de Madrid (Espanja)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Domingo Sánchez Ruiz

Vastaaja: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko nyt käsiteltävässä asiassa kuvaillun kaltaisen tilanteen (jossa julkishallinnon työnantaja jättää noudattamatta oikeussäännössä sille asetettuja ajallisia rajoituksia ja tällä tavoin sallii perättäiset tilapäiset sopimukset tai säilyttää nimityksen tilapäisyyden muuttamalla ylimääräisen nimityksen avoimen toimen tai tehtävän hoitamista koskevaksi eli väliaikaiseksi (interino) nimitykseksi tai viransijaisuudeksi) katsoa olevan perättäisten nimitysten väärinkäyttöä ja näin ollen pitää direktiivin 1999/70/EY ⁽¹⁾ liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeessa kuvattuna tilanteena?
- 2) Onko sitä, mitä direktiivin 1999/70/[EY] liitteenä olevassa määräaikaista työtä koskevassa puitesopimuksessa määrätään tehokkuusperiaatteesta, tulkittava siten, että se on esteenä kansallisille menettelysäännöille, joissa tilapäisessä työsuhteessa työskentelevältä työntekijältä edellytetään aktiivista menettelyn moittimista tai kanteen nostamista (kaikkien perättäisten nimitysten ja päättymisten osalta), minkä perusteella, ja ainoastaan tällöin hän saa unionin direktiivin antamaa suojaa ja voi vedota unionin oikeusjärjestyksessä hänelle annettuihin oikeuksiin?
- 3) Jos katsotaan, että julkisella sektorilla ja keskeisten palvelujen tarjoamisessa tarve avointen tointen, sairaus- ja lomapoissaolojen – – sijaistamiseen on olennaisesti ”pysyvä”, ja tästä seuraa, että tilapäiseen palvelussuhteeseen ottamisen oikeuttavan ”perustellun syyn” käsitteen rajaaminen on tarpeen:
 - a) voidaanko sitä pitää direktiivin 1999/70/EY vastaisena (5 lausekkeen 1 kohdan a alakohta) ja tällöin siis katsoa, että perusteltu syy puuttuu, kun tilapäisellä työntekijällä on yhtäjaksoisesti perättäisiä väliaikaisia, avoimen tehtävän hoitoa koskevia sopimuksia ja hän työskentelee vuoden kaikkina tai lähes kaikkina päivinä toisiaan seuraavien ja perättäisten nimitysten/kutsujen perusteella, jotka jatkuvat vakiintuneesti vuosien ajan, mutta kuitenkin niin, että aina täyttyy syy [, jota] varten hänet kutsuttiin töihin?
 - b) Onko katsottava, että kyseessä ei ole tilapäinen vaan pysyvä tarve, jota siis ei kata 5 lausekkeen 1 [kohdan] a [alakohtaan] sisältyvä ”perusteltu syy”, kun otetaan huomioon sekä kuvatut tekijät eli vuosien pituisiksi jatkuvat lukemattomat nimitykset ja töihin kutsumiset että rakenteelliset puutteet, jotka ilmenevät kyseisen sektorin väliaikaisten palvelussuhteiden prosenttimääränä, [ja/tai siinä], että nämä tarpeet tyydytetään aina ja säännönmukaisesti tilapäisillä työntekijöillä, mistä on tullut vakituinen ja keskeinen osa julkisen palvelun toteuttamista?
 - c) Vai voidaanko katsoa, että sen määrittämiseksi, mikä on tilapäisyyden sallittu raja, on ensisijaisesti vain turvauduttava näiden tilapäisessä työsuhteessa työskentelevien käyttöä koskevan säännön sanamuotoon, kun siinä sanotaan, että heitä voidaan nimittää välttämättömään tarpeeseen, kiireellisissä tilanteissa tai tilapäisten, suhdanteeseen liittyvien tai ylimääräisten hankkeiden toteuttamista varten, ja että loppujen lopuksi sen käytön, jotta sillä voidaan katsoa olevan perusteltu syy, on vastattava näihin erityisedellytyksiin ja että näin ei enää ole – ja kyse näin ollen on väärinkäytöstä –, kun sen käyttö ei ole yksittäistä, satunnaista ja tilanteesta johtuvaa?
- 4) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen mukaista pitää perusteltuna syynä tilapäisessä julkisessa palvelussuhteessa olevien tietotekniikan työntekijöiden perättäiselle palvelussuhteeseen ottamiselle ja sen uudistamiselle välttämätöntä tarvetta, kiireellisyyttä [tai] tilapäisten, suhdanteeseen liittyvien tai ylimääräisten hankkeiden toteuttamista, kun nämä julkishallinnon palveluksessa olevat työntekijät hoitavat pysyvästi ja vakiintuneesti vakituksessa julkisessa palvelussuhteessa olevien työntekijöiden tavanomaisia tyypillisiä tehtäviä, siten, että työnantajana oleva julkishallinto ei aseta enimmäisrajoja näille nimityksille, täytä lakisääteisiä velvoitteita näiden tehtävien ja tarpeiden täyttämiseksi vakinaisilla virkamiehillä eikä ota käyttöön mitään vastaavaa toimenpidettä väärinkäytöksen estämiseksi ja ehkäisemiseksi perättäisessä tilapäisessä palvelussuhteessa, joten julkisessa palvelussuhteessa toimivien tietojenkäsittelyn alan tilapäisten työntekijöiden työskentely jatkuu tällöin keskeytyksettä määräjaksoissa, nyt käsiteltävässä tapauksessa 17 vuoden yhtäjaksoisessa palveluksessa?
- 5) Onko Tribunal Supremón (ylin tuomioistuin) oikeuskäytäntö yhteensopiva direktiivin 1999/70/[EY] liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen määräysten ja unionin niistä antaman tulkinnan kanssa, siltä osin kuin siinä määritetään perustellun syyn olevan olemassa – ottamatta huomioon muita tekijöitä – nimityksen määräaikaaisuudelle määräajassa itsessään tai todetaan, että on mahdotonta ottaa vakinaista virkamiestä vertailukohdaksi, kun otetaan huomioon erilainen oikeudellinen järjestelmä, valintamenettely, tai/sekä se, että vakinaisille virkamiehille on tehtävissään ominaista pysyvyys, kun taas väliaikaisille työntekijöille tilapäisyys?

- 6) Kun kansallinen tuomioistuin toteaa väärinkäytöksen tilapäisten julkisessa palvelussuhteessa olevien työntekijöiden ottamisessa SERMASin palvelukseen perättäin, kun tämän palvelukseen ottamisen tarkoituksena on vakituisten julkisessa palvelussuhteessa olevien työntekijöiden tehtävien hoitamiseen liittyvien pysyvien ja rakenteellisten tarpeiden kattaminen, eikä sisäisessä oikeusjärjestyksessä ole mitään tehokasta toimenpidettä seuraamusten määräämiseksi tällaisesta väärinkäytöksestä ja unionin oikeussäännön rikkomisen seurausten poistamiseksi, onko direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta tulkittava siten, että se velvoittaa kansallisen tuomioistuimen määräämään tehokkaita ja varoittavia toimenpiteitä puitesopimuksen tehokkaan vaikutuksen takaamiseksi ja näin ollen seuraamusten määräämiseksi mainitusta väärinkäytöksestä ja kyseisen unionin oikeussäännön rikkomisen seurausten poistamiseksi jättämällä soveltamatta sisäistä sääntöä, joka haittaa kyseisen oikeussäännön tehokkuutta?

Jos kysymykseen vastataan myöntävästi, ja kuten Euroopan unionin tuomioistuin on 14.9.2016 antamansa tuomion 41 kohdassa todennut, asiat C-184/15 ja C-197/15: ⁽²⁾

Onko direktiivin 1999/70/EY tavoitteiden mukaista toimenpiteenä perättäisen tilapäisen palvelussuhteen väärinkäytöksen ehkäisemiseen ja siitä seuraamusten määräämiseen ja unionin oikeuden rikkomisen seurauksen poistamiseen väliaikaisen / ylimääräisen / viransijaisen tilapäisen julkisen palvelussuhteen muuttaminen vakituiseksi julkiseksi palvelussuhteeksi nimeämällä henkilö vakituiseissa tai toistaiseksi voimassa olevassa julkisessa palvelussuhteessa olevaksi työntekijäksi, joka nauttii samasta työn pysyvyydestä kuin vakituiset julkisessa palvelussuhteessa olevat työntekijät?

- 7) Voidaanko perättäisen tilapäisen palvelussuhteen väärinkäytön tapauksessa, kun väliaikaisen työntekijän tilapäinen julkinen palvelussuhde muutetaan toistaiseksi voimassa olevaksi tai vakituiseksi julkiseksi palvelussuhteeksi, katsoa, että direktiivin 1999/70/EY ja sen puitesopimuksen tavoitteet täyttyvät ainoastaan silloin, kun tilapäisessä julkisessa palvelussuhteessa olevalla työntekijällä, johon väärinkäytös on kohdistunut, on sama[t] ja samanlaiset työehdot kuin vakituiseissa julkisessa palvelussuhteessa olevalla henkilöstöllä (sosiaaliturvan, uralla etenemisen, virantäytön, ammatillisen koulutuksen, virkavapaiden, hallinnollisen aseman määrittämisen, lomien ja vapaiden, eläkeoikeuksien ja palvelussuhteen päättymisen, kuten [myös] avointen virkojen täyttämiseksi ja uralla etenemiseksi järjestettyihin kilpailuihin osallistumisen alalla) pysyvyyden ja erottamattomuuden periaatteiden mukaisesti, kaikkine oikeuksineen ja velvollisuuksineen, siten, että häntä kohdellaan yhdenvertaisesti vakituisten julkisessa palvelussuhteessa olevien tietotekniikan työntekijöiden kanssa?
- 8) Velvoittaako yhteisön oikeus tarkistamaan lainvoimaiset tuomioistuinten ratkaisut / hallinnolliset toimet näissä kuvatuissa olosuhteissa silloin, kun tuomiossa Kühne & Heitz (C-453/00, 13.1.2004) ⁽³⁾ vaaditut seuraavat neljä edellytystä täyttyvät: 1) Espanjan kansallisessa oikeudessa hallinnolla ja tuomioistuimella on mahdollisuus tarkistamiseen, mutta sille on asetettu huomattavia rajoituksia, jotka tekevät siitä hyvin vaikean tai mahdottoman saavuttaa[.] 2) Riidanalais[i]stä päätöks[i]stä on tullut lainvoimaisia sitä viimeisenä/ainoana oikeusasteena käsitelleen kansallisen tuomioistuimen tuomion vuoksi; 3) tämä tuomio perustuu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kanssa ristiriitaiseen unionin oikeuden tulkintaan ja se on annettu esittämättä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymystä, ja [4]) asianomainen on kääntynyt hallintoelimen puoleen välittömästi saatuaan tietää kyseisestä oikeuskäytännöstä?
- 9) Voivatko ja pitääkö kansallisten tuomioistuinten, samoin kuin unionin tuomioistuinten, jotka ovat velvollisia varmistamaan unionin oikeuden täyden vaikutuksen jäsenvaltioissa, vaatia jäsenvaltioiden sisäiseltä hallintoviranomaiselta ja tuomita tämä siihen, että se — toimivaltansa puitteissa — toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, joilla poistetaan sisäiset oikeussäännöt, jotka ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa yleisesti ja direktiivin 1999/70/EY ja sen puitesopimuksen kanssa erityisesti?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43).

⁽²⁾ Tuomio 14.9.2016, Martínez Andrés ja Castrejana López (C-184/15 ja C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Tuomio 13.1.2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) v. Administración General del Estado

(Asia C-105/18)

(2018/C 161/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevasta yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjintäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettyä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevasta yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A. v. Administración General del Estado

(Asia C-106/18)

(2018/C 161/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjintäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Duerocanto S.L.
v. Administración General del Estado**

(Asia C-107/18)

(2018/C 161/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Duerocanto S.L.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?

- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

-
- ⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).
- ⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado

(Asia C-108/18)

(2018/C 161/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?

- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

(¹) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

(²) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica v. Administración General del Estado

(Asia C-109/18)

(2018/C 161/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaisten

Kantaja: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (¹) 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen vero, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY (²) 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kiellettyä valtiontukea on se, ettei vedenottomaksua kanneta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta eikä muista vesivaroja [kuluttavista] käyttötarkoituksista vaan ainoastaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon?

(¹) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

(²) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno v. Administración General del Estado

(Asia C-110/18)

(2018/C 161/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: José Manuel Burgos Pérez ja María del Amor Guinea Bueno

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjintäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Endesa Generación S.A. v. Administración General del Estado

(Asia C-111/18)

(2018/C 161/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Endesa Generación S.A.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialhteita käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) v. Administración General del Estado

(Asia C-112/18)

(2018/C 161/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?

- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontuenä, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Parc del Segre S.
A. ym. v. Administración General del Estado**

(Asia C-113/18)

(2018/C 161/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor S.L., Hidroeléctrica Carrascosa S.L., Hidroeléctrica del Carrión S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga S.L., Hidroeléctrica Santa Marta S.L., Hyanor S.L. ja Promotora del Rec dels Quatre Pobles S.A.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämisestä ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaroille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?

- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettynä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

(¹) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

(²) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Valitus, jonka PGNiG Supply & Trading GmbH on tehnyt 14.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: PGNiG Supply & Trading GmbH (edustaja: M. Jeżewski, adwokaty)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-849/16 14.12.2017 antama valituksenalainen määräys, jolla PGNiG Supply & Tradingin kanne on jätetty tutkimatta, on kumottava.
- Unionin tuomioistuimen on ratkaistava kysymys tutkittavaksi ottamisesta ja todettava, että asiassa T-849/16 nostettu PGNiG Supply & Tradingin kanne, jolla on SEUT 263 artiklan nojalla vaadittu sellaisen 28.10.2016 annetun komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamista, joka koski direktiivin 2003/55/EY mukaisen poikkeuksen vaatimuksista antaa kolmansille pääsy verkkoon Itämeren putkilinjan yhdysliittymän ja vastikesäätelyn osalta myöntämisen arviointia, on otettava tutkittavaksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 263 artiklan 4 kohtaa, koska se on virheellisesti olettanut, ettei Euroopan komission vuonna 2016 tekemä päätös koske valittajaa suoraan eikä erikseen ja ettei se ole luonteeltaan säädös, mikä perustuu uuden vuoden 2016 säännöstöstä poikkeamisen luonteen ja vaikutusten virheelliseen tulkintaan, jossa myös rikotaan maakaasudirektiivin 36 artiklan 1 kohdan a–e alakohtaa siltä osin kuin uutta maakaasuinfrastruktuuria koskevan poikkeuksen edellytyksiä ei ole sovellettu eikä niiden täyttymistä ole tarkastettu sellaisella tavalla, jolla olisi mahdollistettu riittävästi Euroopan komission vuonna 2016 tekemän päätöksen perusteella tehdyn poikkeuksen ja vuonna 2016 tehdyn uuden poikkeuksen säännöstöstä luonteen ja aseman arviointi sen vuoksi, että 1 kohtaa ei ole sovellettu Euroopan komission vuonna 2016 tekemään päätökseen, jolla on muutettu vuonna 2009 säännöstöstä tehdyn poikkeuksen soveltamisalaa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole arvioinut uuden säännöstöstä tehdyn poikkeuksen luonnetta, mikä on johtanut siihen, että komission päätöksen vaikutus valittajaan on arvioitu virheellisesti.

SEUT 263 artiklaa on valittajan mukaan tulkittu virheellisesti, koska on todettu, että Euroopan komission päätös ei koske valittajaa suoraan. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan Euroopan komission päätös ei koske valittajaa suoraan, on virheellinen. Unionin yleisen tuomioistuimen esittämä näkemys ei vastaa tähänastista oikeuskäytäntöä, jossa viitataan komission päätöksen välittömiin vaikutuksiin henkilöihin, jotka eivät ole kansallisia sääntelyviranomaisia, joille päätös on osoitettu.

SEUT 263 artiklaa on valittajan mukaan tulkittu virheellisesti, koska on todettu, että Euroopan komission päätös ei koske valittajaa erikseen. Valittajan markkina-asema mahdollistaa nyt käsiteltävässä asiassa kanteen tutkittavaksi ottamista koskevassa oikeuskäytännössä tarkoitetun yksilöinnin.

SEUT 263 artiklan 4 kohdan e alakohtaa on valittajan mukaan tulkittu virheellisesti, koska on todettu, että riidanalainen komission päätös ei ole luonteeltaan säädös. Valittajan mukaan päätös on luonteeltaan säädös.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Asia C-119/18)

(2018/C 161/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Telefónica Móviles España S.A.U.

Vastaaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Hyväksytäänkö sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltio voi vaatia teleoperaattoreilta vuosittain Corporación de Radio y Televisión Españolan (Espanjan radio- ja televisioyhtiö) rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:ssä säädetyn kaltaista maksua, jolla rahoitetaan Corporación de Radio y Televisión Españolan toimintaa sillä perusteella, että televiestintäalalle koituu myönteisiä vaikutuksia televisio- ja audiovisuaalisen alan uudesta sääntelystä ja erityisesti siitä, että kiinteän ja langattoman laajakaistayhteyden palveluja laajennetaan ja että Corporación RTVE luopuu mainonnasta sekä maksullisista sisällöistä tai ehdollisesta käyttöoikeudesta, kun otetaan huomioon seuraavat samanaikaisesti vaikuttavat seikat:

— uudessa sääntelyssä ei ole perusteltu eikä osoitettu asianomaisena verovuonna, että tällaiset positiiviset – välittömät tai välilliset – vaikutukset olisivat kohdistuneet kyseisiin yrityksiin,

— tämän maksun suuruus vahvistetaan 0,9 prosentiksi asianomaisen vuoden toiminnan bruttotuotoista, eikä sitä lasketa tuloista, jotka on saatu audiovisuaalisten palvelujen suorittamisesta ja mainonnasta, niiden kasvusta eikä tämän toiminnan tuomasta voitosta. On otettava myös huomioon, että kyseisestä maksusta [alkup. s. 13] säädetään lain 8/2009, sellaisena kuin laki alun perin oli, 5 §:ssä eikä sitä voida perustella yhteydellä kyseiseen audiovisuaaliseen palveluun, vaikka kyseinen 5 § on ollut perustana sille, että nyt käsiteltävän hallinto-oikeudellisen kanteen kohteena olevassa päätöksessä on hylätty kantajan vaatimukset, jotka ovat koskeneet perusteettomasti perittyjen maksujen palautusta ja oma-aloitteisten maksujen oikaisua.

2) Kun otetaan huomioon laskukaava, joka vahvistetaan lain 8/2009 5 §:ssä, johon edellä viitattiin, onko kyseinen maksu, jota vaaditaan televiestintäalan yrityksiltä, joiden maantieteellinen toiminta-alue kattaa koko Espanjan valtion tai on yhtä itsehallintoaluetta laajempi, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla oikeasuhteinen?

- 3) Onko kyseinen maksu, jota vaaditaan Corporación de Radio y Televisión Española rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:n nojalla, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin liitteessä edellytetyllä tavalla avoin, jos ei tiedetä konkreettista toimintaa, jota Corporación de Radio y Televisión Española harjoittaa yleispalveluna tai julkisena palveluna?

(¹) EYVL 2002, L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Orange España, S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Asia C-120/18)

(2018/C 161/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Orange España S.A.U.

Vastaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Hyväksytäänkö sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (¹) 6 artiklan 1 kohdassa tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltio voi vaatia teleoperaattoreilta vuosittain Corporación de Radio y Televisión Española (Espanjan radio- ja televisioyhtiö) rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:ssä säädetyn kaltaista maksua, jolla rahoitetaan Corporación de Radio y Televisión Española toimintaa sillä perusteella, että televiestintäalalle koituu myönteisiä vaikutuksia televisio- ja audiovisuaalisen alan uudesta sääntelystä ja erityisesti siitä, että kiinteän ja langattoman laajakaistayhteyden palveluja laajennetaan ja että Corporación RTVE luopuu mainonnasta sekä maksullisista sisällöistä tai mahdollisesta käyttöoikeudesta, kun otetaan huomioon seuraavat samanaikaisesti vaikuttavat seikat:
- uudessa sääntelyssä ei ole perusteltu eikä osoitettu asianomaisena verovuonna, että tällaiset positiiviset – välittömät tai välilliset – vaikutukset olisivat kohdistuneet kyseisiin yrityksiin,
 - tämän maksun suuruus vahvistetaan 0,9 prosentiksi asianomaisen vuoden toiminnan bruttotuotoista, eikä sitä lasketa tuloista, jotka on saatu audiovisuaalisten palvelujen suorittamisesta ja mainonnasta, niiden kasvusta eikä tämän toiminnan tuomasta voitosta. On otettava myös huomioon, että kyseisestä maksusta [alkup. s. 13] säädetään lain 8/2009, sellaisena kuin laki alun perin oli, 5 §:ssä eikä sitä voida perustella yhteydellä kyseiseen audiovisuaaliseen palveluun, vaikka kyseinen 5 § on ollut perustana sille, että nyt käsiteltävän hallinto-oikeudellisen kanteen kohteena olevassa päätöksessä on hylätty kantajan vaatimukset, jotka ovat koskeneet perusteettomasti perittyjen maksujen palautusta ja oma-aloitteisten maksujen oikaisua.
- 2) Kun otetaan huomioon laskukaava, joka vahvistetaan lain 8/2009 5 §:ssä, johon edellä viitattiin, onko kyseinen maksu, jota vaaditaan televiestintäalan yrityksiltä, joiden maantieteellinen toiminta-alue kattaa koko Espanjan valtion tai on yhtä itsehallintoaluetta laajempi, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla oikeasuhteinen?

- 3) Onko kyseinen maksu, jota vaaditaan Corporación de Radio y Televisión Española rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:n nojalla, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin liitteessä edellytetyllä tavalla avoin, jos ei tiedetä konkreettista toimintaa, jota Corporación de Radio y Televisión Española harjoittaa yleispalveluna tai julkisena palveluna?

(¹) EYVL 2002, L 108, s. 21.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja)
on esittänyt 14.2.2018 – Vodafone España S.A.U. v. Tribunal Económico-Administrativo Central
(TEAC)**

(Asia C-121/18)

(2018/C 161/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vodafone España S.A.U.

Vastaja: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Hyväksytäänkö sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (¹) 6 artiklan 1 kohdassa tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltio voi vaatia teleoperaattoreilta vuosittain Corporación de Radio y Televisión Española (Espanjan radio- ja televisioyhtiö) rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:ssä säädetyn kaltaista maksua, jolla rahoitetaan Corporación de Radio y Televisión Española toimintaa sillä perusteella, että televiestintäalalle koituu myönteisiä vaikutuksia televisio- ja audiovisuaalisen alan uudesta sääntelystä ja erityisesti siitä, että kiinteän ja langattoman laajakaistayhteyden palveluja laajennetaan ja että Corporación RTVE luopuu mainonnasta sekä maksullisista sisällöistä tai mahdollisesta käyttöoikeudesta, kun otetaan huomioon seuraavat samanaikaisesti vaikuttavat seikat:

- uudessa sääntelyssä ei ole perusteltu eikä osoitettu asianomaisena verovuonna, että tällaiset positiiviset – välittömät tai välilliset – vaikutukset olisivat kohdistuneet kyseisiin yrityksiin,
- tämän maksun suuruus vahvistetaan 0,9 prosentiksi asianomaisen vuoden toiminnan bruttotuotoista, eikä sitä lasketa tuloista, jotka on saatu audiovisuaalisten palvelujen suorittamisesta ja mainonnasta, niiden kasvusta eikä tämän toiminnan tuomasta voitosta. On otettava myös huomioon, että kyseisestä maksusta [alkup. s. 13] säädetään lain 8/2009, sellaisena kuin laki alun perin oli, 5 §:ssä eikä sitä voida perustella yhteydellä kyseiseen audiovisuaaliseen palveluun, vaikka kyseinen 5 § on ollut perustana sille, että nyt käsiteltävän hallinto-oikeudellisen kanteen kohteena olevassa päätöksessä on hylätty kantajan vaatimukset, jotka ovat koskeneet perusteettomasti perittyjen maksujen palautusta ja oma-aloitteisten maksujen oikaisua.

- 2) Kun otetaan huomioon laskukaava, joka vahvistetaan lain 8/2009 5 §:ssä, johon edellä viitattiin, onko kyseinen maksu, jota vaaditaan televiestintäalan yrityksiltä, joiden maantieteellinen toiminta-alue kattaa koko Espanjan valtion tai on yhtä itsehallintoaluetta laajempi, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla oikeasuhteinen?

- 3) Onko kyseinen maksu, jota vaaditaan Corporación de Radio y Televisión Española rahoituksesta 28.8.2009 annetun lain 8/2009 5 §:n nojalla, direktiivin 2002/20/EY 6 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin liitteessä edellytetyllä tavalla avoin, jos ei tiedetä konkreettista toimintaa, jota Corporación de Radio y Televisión Española harjoittaa yleispalveluna tai julkisena palveluna?

(¹) EYVL 2002, L 108, s. 21.

Valitus, jonka HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH on tehnyt 15.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-692/15, HTTS v. neuvosto, 13.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (edustaja: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH v. Euroopan unionin neuvosto, jota Euroopan komissio tukee, 13.12.2017 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- ja neuvosto on velvoitettava
 1. maksamaan valittajalle 2 516 221,50 euroa korvauksena aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, joka on aiheutunut siitä, että valittajan nimi otettu asetuksen (EY) N:o 423/2007 (¹) liitteessä V ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 (²) liitteessä VIII olevaan henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon
 2. maksamaan valittajalle viivästyskorkoa, jonka suuruus on laskettava Euroopan keskuspankin pääasiallisille jälleenrahoitustoimenpiteille vahvistaman korkotason mukaan korotettuna kahdella prosentilla, 17.10.2015 alkaen siihen saakka, kunnes toisessa kohdassa mainittu summa on maksettu kokonaisuudessaan
 3. korvaamaan asian käsittelystä aiheutuneet kustannukset ja etenkin valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja nojautuu valituksessaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti unionin oikeutta.

Se vetoaa erikseen seuraaviin unionin oikeuden rikkomisiin:

- Kun unionin yleinen tuomioistuin on ottanut neuvoston hyväksi huomioon sellaiset seikat ja tiedot, jotka neuvosto oli esittänyt vasta lainvastaisten toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen ja osittain vasta muutoksenhakumenettelyssä, se on valinnut oikeudellisesti virheellisellä tavalla väärän ajankohdan asian arvioinnille.
- Unionin yleinen tuomioistuin on tullut oikeudellisesti virheellisellä tavalla siihen lopputulokseen, että oli olemassa indisioita, joiden perusteella oli ainakin todennäköistä, että valittaja on ”toisen yhteisön [tässä IRISL] omistuksessa tai määräysvallassa”. Unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti nojautunut virheelliseen arviointiperusteeseen, ottanut virheellisesti huomioon neuvoston tiedot, joita tällä ei ollut ylipäänsä käytettävänä asian arvioinnin ajankohtana, jättänyt toteamatta (väitetyn) määräävän aseman vahvuuden tai määräysvallan laajuuden ja arvioinut indisioita virheellisesti.

- Unionin yleinen tuomioistuin on olettanut oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että asetus N:o 668/2010 ⁽³⁾ oli laillinen kantajaa koskevilta osin.
- Unionin yleinen tuomioistuin on olettanut oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että valittajan osalta toteutettujen toimenpiteiden puutteelliset perustelut eivät lähtökohtaisesti voineet johtaa unionin vastuuseen, ja se on oikeudellisesti virheellisellä tavalla jättänyt arvioimatta, oliko asiassa loukattu oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007 (EYVL L 103, s. 1).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (EUVL 2010, L 281, s. 1).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 (EUVL 2010, L 195, s. 25).

**Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 15.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen
(ensimmäinen jaosto) asiassa T-728/16, Tuerck v. komissio, 5.12.2017 antamasta tuomiosta**

(Asia C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja L. Radu Bouyon)

Muu osapuoli: Sabine Tuerck

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-728/16, Tuerck vastaan komissio, 5.12.2017 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- Tuerck on velvoitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Siltä osin kuin on kyse kansallisessa eläkekassassa saavutettujen eläkeoikeuksien Euroopan unionin virkamiesten eläkejärjestelmään siirtämiseen sovellettavista menettelyistä, sellaisena kuin niistä säädetään unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa, ensimmäinen valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei noudattanut unionin tuomioistuimen asiassa *Radek Časta* (tuomio 5.12.2013, C-166/12, 24, 28 ja 31 kohta) muodostamaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toimenpiteeseen, jossa kansallisessa järjestelmässä saavutettuja eläkeoikeuksia edustava pääoma muunnetaan palvelusvuosiksi, jotka otetaan huomioon unionin eläkejärjestelmässä, sovelletaan unionin oikeutta. Tähän toimenpiteeseen kuuluu se, että otetaan huomioon pääoman arvostus siirtopyynnön tekopäivän ja henkilöstösääntöjen mukaisen tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissiolla ei ollut toimivaltaa vähentää siirtopyynnön rekisteröimispäivän ja pääoman tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana tapahtunutta pääoman arvonnousua. Katsoessaan, että komissiolla ei ollut toimivaltaa suorittaa näitä vähennyksiä, unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valittajan mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, laiminlöi komissiolle tässä artikkelissa myönnettyä toimivaltaa ja teki oikeudellisen virheen.

Toinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin katsottiin, että pääoman arvostuksen vähentämiseen voitiin soveltaa muuta kuin henkilöstösäännöissä vahvistettua korkoa ja että se voitiin suorittaa vain siirtokelpoisen pääoman perusteella. Pääoman arvonnousun vähentäminen on kuitenkin suoritettava henkilöstösääntöjen mukaisesti eli vakuutusmatemaattisen tasapainon säilyttäen, ja henkilöstösäännöissä säädetään tätä varten 3,1 prosentin koron soveltamisesta. Lisäksi kun unionin yleinen tuomioistuin viittasi ”siirtokelpoiseen” summaan, vaikka henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa mainitaan, että asianomaisen eläkeoikeuksia vastaavien summien muuntaminen palvelusvuosiksi on suoritettava tosiasiallisen siirtämisen perusteella, se rikkoi tätä säännöstä ja laiminlöi unionin yleisen tuomioistuimen asiassa *komissio vastaan Verile ja Gjergj* muutoksenhaussa 13.10.2015 antamaa tuomiota (T-104/14 P).

Kolmas valitusperuste koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin komission henkilöstösääntöjen täytäntöönpanoa varten toteuttamat yleiset täytäntöönpanosäännökset asetettiin normihierarkiassa niiden yläpuolella olevien henkilöstösääntöjen edelle sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiä. Kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen niiden säännösten vastaisella tavalla, jotka näillä yleisillä täytäntöönpanosäännöksillä on tarkoitus panna täytäntöön ja loukkasi periaatetta, jonka mukaan henkilöstösäännöissä, sellaisena kuin niitä on tulkittu unionin tuomioistuimen tuomiossa *Radek Časta*, ei sallita sellaisten summien muuntamista palvelusvuosiksi, jotka eivät aineellisesti edusta eläkeoikeuksia. Kolmannen valitusperusteen toisessa osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuutta, kun se katsoi ristiriitaisin perusteluin, että kansallinen eläkekassa oli näyttänyt toteen pääoman arvonnousun siirtopyynnön tekopäivän ja tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana.

Neljäs valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen arviointivirheen ja laiminlöi perusteluvollisuutta todetessaan perusteettoman edun, jota ei valittajan mukaan ole. Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että perusteetonta etu muodostui siitä, että palvelusvuosiksi muunnettiin vain osa siirretystä pääomasta, kun taas valittajan mukaan siirtoa oli arvioitava siirtopyynnön tekopäivänä ja siihen sovelletaan tämän jälkeen ”laskennalliseen” rahastoon sovellettavaa järjestelmää, joka perustuu pääomanmuodostuksen järjestelmään. Neljännen valitusperusteen toisessa osassa komissio vetoaa perusteluvollisuuden laiminlyöntiin: unionin yleinen tuomioistuin totesi perusteettoman edun selittämättä tämän toteamuksen perusteluita komission sen väitteen valossa, jonka mukaan asianomaiselle virkamiehelle oli palautettu summa, joka oli enemmän kuin 3,1 prosenttia.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.2.2018 – Skype Communications Sàrl v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Asia C-142/18)

(2018/C 161/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skype Communications Sàrl

Vastapuoli: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun direktiivin 2002/21/EY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan c alakohdassa oleva sähköisen viestintäpalvelun määritelmä ymmärrettävä siten, että ohjelmiston kautta tarjottua IP-puhepalvelua, joka terminoidaan yleisessä kytkentäisessä viestintäverkossa kansallisen numerointisuunnitelman kiinteän verkon tai matkaviestinverkon numeroon (muodossa E.164), on pidettävä sähköisenä viestintäpalveluna siitä huolimatta, että internetyhteys, jonka avulla käyttäjä pääsee kyseiseen IP-puhepalveluun, on jo itsessään sähköinen viestintäpalvelu, mutta ohjelmiston tarjoaja tarjoaa tämän palvelun korvausta vastaan ja tekee puhelujen välittämiseen ja terminointiin yleiseen kytkentäiseen puhelinverkkoon asianmukaisesti valtuutettujen telepalvelujen tarjoajien kanssa sopimuksia, joiden perusteella puhelut voidaan terminoida kansallisen numerointisuunnitelman kiinteän verkon tai matkaviestinverkon numeroon?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko vastaus edelleen sama, jos otetaan huomioon, että äänipuhelun mahdollistava ohjelmiston toiminto on vain yksi toiminto ohjelmistossa, jota voidaan käyttää ilman tätä toimintoa?
- 3) Jos kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko vastaus ensimmäiseen kysymykseen edelleen sama, jos otetaan huomioon, että palvelun tarjoajan yleisten sopimusehtojen mukaan se ei ole vastuussa loppukäyttäjään nähden signaalien siirtämisestä?
- 4) Jos kolmeen ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko vastaus ensimmäiseen kysymykseen edelleen sama, jos otetaan huomioon, että suoritettu palvelu on myös tietoyhteiskunnan palvelun määritelmän mukainen?

⁽¹⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EUVL 2002, L 108, s. 33).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 23.2.2018 – Regards
Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Asia C-145/18)

(2018/C 161/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Regards Photographiques SARL

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 103 ja 311 artiklaa sekä direktiivin liitteessä IX olevan A osan 7 kohtaa tulkittava siten, että niissä edellytetään ainoastaan, että taiteilija ottaa ja vedostaa tai hänen valvonnassaan vedostetaan signeeratut ja numeroidut valokuvat, joiden määrä on rajoitettu kolmeenkymmeneen kaikki koot ja esitystavat mukaan lukien, jotta voidaan soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko jäsenvaltiot kuitenkin jättää alennetun arvonlisäverokannan soveltamisen ulkopuolelle valokuvat, joilla ei lisäksi ole taiteellista luonnetta?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä muita edellytyksiä valokuvien on täytettävä, jotta niihin voidaan soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa? Pitääkö niillä olla erityisesti taiteellinen luonne?

Onko näitä edellytyksiä tulkittava yhdenmukaisesti Euroopan unionissa vai viitataan niillä kunkin jäsenvaltion lainsäädäntöön erityisesti immateriaalioikeuksien alalla?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Lisboa (Portugali) on esittänyt 26.2.2018 –
Agostinho da Silva Martins v. Dekra Claims Services Portugal SA**

(Asia C-149/18)

(2018/C 161/45)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Lisboa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agostinho da Silva Martins

Vastapuoli: Dekra Claims Services Portugal SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Voidaanko Portugalissa voimassa olevaa säännöstä pitää ensisijaisena, Rooma II -asetuksen ⁽¹⁾ 16 artiklan mukaisena ehdottomasti sovellettavana säännöksenä?
- b) Voidaanko kyseistä säännöstä pitää unionin oikeuden säännöksenä, joka sisältää Rooma II -asetuksen 27 artiklassa tarkoitetun lainvalintasäännöksen?
- c) Voidaanko katsoa, että Portugalin kansalaiseen, joka on joutunut liikenneonnettomuuteen Espanjassa, on direktiivin 2009/103/EY ⁽²⁾ 28 artiklan mukaan sovellettava Portugalin siviililain 498 §:n 3 momentissa säädettyä vanhentumisaikaa?

⁽¹⁾ Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) (EUVL 2007, L 199, s. 40).

⁽²⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/103/EY (EUVL 2009, L 263, s. 11).

Valitus, jonka Crédit mutuel Arkéa on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-712/15, Crédit mutuel Arkéa v. EKP, 13.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Crédit mutuel Arkéa (edustaja: H. Santos, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan keskuspankki, Euroopan komissio

Vaatimukset

- 13.12.2017 annettu tuomio (T-712/15), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Crédit mutuel Arkéan kumoamisvaatimuksen, joka koskee Euroopan keskuspankin 5.10.2015 tekemää päätöstä (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40), jossa vahvistetaan Crédit Mutuel -ryhmittymään sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, on kumottava

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen, joiden mukaan:

- unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että Euroopan keskuspankki voi YVM-kehysasetuksen 2 artiklan 21 kohdan c alakohdan nojalla järjestää keskusjärjestöön kuuluvien laitosten vakavaraisuuden konsolidoidun valvonnan, vaikka tämä keskusjärjestö ei ole luottolaitos.
- unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun se katsoi, että Crédit mutuel muodostaa vakavaraisuuden valvonnan kannalta ryhmän, koska se täyttää asetuksen N:o 575/2013⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset.

⁽¹⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, s. 1).

Valitus, jonka Crédit mutuel Arkéa on tehnyt 23.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-52/16, Crédit mutuel Arkéa v. EKP, 13.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Crédit mutuel Arkéa (edustaja: H. Santos, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan keskuspankki, Euroopan komissio

Vaatimukset

- 13.12.2017 annettu tuomio (T-52/16), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Crédit mutuel Arkéan kumoamisvaatimuksen, joka koskee Euroopan keskuspankin 4.12.2015 tekemää päätöstä (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40), jossa vahvistetaan Crédit Mutuel -ryhmittymään sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, on kumottava

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen, joiden mukaan:

- unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että Euroopan keskuspankki voi YVM-kehysasetuksen 2 artiklan 21 kohdan c alakohdan nojalla järjestää keskusjärjestöön kuuluvien laitosten vakavaraisuuden konsolidoidun valvonnan, vaikka tämä keskusjärjestö ei ole luottolaitos.
- unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun se katsoi, että Crédit mutuel muodostaa vakavaraisuuden valvonnan kannalta ryhmän, koska se täyttää asetuksen N:o 575/2013⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset.

⁽¹⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, s. 1).

Kanne 16.3.2018 – Ilmārs Rimšēvičs v. Latvian tasavalta**(Asia C-202/18)**

(2018/C 161/48)

*Oikeudenkäyntikieli: latvia***Asianosaiset**

Kantaja: Ilmārs Rimšēvičs (edustajat: S. Vārpiņš, advokāts I. Pazare, advokāte ja M. Kvēps, advokāts)

Vastaaja: Latvian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että hänet vapautettiin lainvastaisesti Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistään Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojsin (korruption ehkäisemisestä ja torjunnasta vastaava virasto) Latvian tasavallan nimissä turvatoimien soveltamisesta 19.2.2018 tekemällä päätöksellä
- toteaa lainvastaiseksi turvatoimen, jolla hänelle asetettiin kiello toimia tietyissä työtehtävissä – kiello toimia Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävissä ja käyttää hänelle tässä asemassa kuuluvia oikeuksia – ja joka häneen kohdistettiin korruption ehkäisemisestä ja torjunnasta vastaavan viraston Latvian tasavallan nimissä turvatoimien soveltamisesta 19.2.2018 tekemällä päätöksellä
- toteaa lainvastaisiksi rajoitukset, joita Euroopan keskuspankin neuvoston jäsenen tehtävissä toimimiselle ja kantajalle tässä asemassa kuuluvien oikeuksien käyttämiselle asetettiin korruption ehkäisemisestä ja torjunnasta vastaavan viraston Latvian tasavallan nimissä turvatoimien soveltamisesta 19.2.2018 tekemällä päätöksellä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kantaja riitauttaa latvialaisen tutkintaviranomaisen – korruption ehkäisemisestä ja torjunnasta vastaava virasto, joka kuuluu toimeenpanovaltaan – 19.2.2018 tekemän lainvastaisen päätöksen, jolla hänet vapautettiin määrittelemättömäksi ajaksi Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistään. Tehtävistä vapauttamispäätös tehtiin Latvian tasavallan nimissä. Koska kantaja pidätettiin Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistään, hän myös menetti automaattisesti paikkansa Euroopan keskuspankin neuvostossa.
2. Kantajan pidättäminen tehtävistään johti ainakin kahteen seuraavaan lainvastaisuuteen.
3. Ensimmäiseksi kantajan pidättäminen Latvian keskuspankin pääjohtajan ja Euroopan keskuspankin neuvoston jäsenen tehtävistä merkitsee EUT-sopimukseen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan nro 4 14.2 artiklan rikkomista siltä osin kuin kantajan tehtävistä pidättämisen ajankohtana yksikään edellä mainitussa määräyksessä vahvistetuista kansallisen keskuspankin pääjohtajan tehtävistä pidättämisen edellytyksistä (eli että pääjohtaja ei enää täytä tehtävien hoitamiselle asetettuja edellytyksiä tai on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen) ei täyttnyt.
4. Toiseksi kantajan pidättäminen Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistä merkitsee myös likums "Par Latvijas Banku" –nimisen lain (Latvian keskuspankista annettu laki) 22 §:n eli sen säädöksen rikkomista, joka on saatettu voimaan EUT-sopimuksen täytäntöönpanemiseksi. Riidanalaisen päätöksen tekemisen ajankohtana yksikään edellä mainitussa säännöksessä asetetuista Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistä pidättämisen edellytyksistä ei kantajan mukaan täyttnyt (ensimmäiseksi asianomaisen irtisanoutuminen; toiseksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 14.2 artiklassa määrätty edellytys vakavasta rikkomuksesta, jolloin parlamentilla on toimivalta päättää pidättää Latvian keskuspankin pääjohtaja tehtävistään sen jälkeen, kun tuomiosta on tullut lainvoimainen). Lisäksi vaikka edellä mainitun lain mukaan vain Latvian tasavallan parlamentti on toimivaltainen pidättämään Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistään, se ei tehnyt päätöstä pidättää kantaja tehtävistään, vaan päätöksen teki Latvian tasavallan tutkinnasta vastaava viranomainen, joka kuuluu toimeenpanovaltaan.

5. Kolmanneksi kun korruption ehkäisemisestä ja torjunnasta vastaava virasto pidätti kantajan Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtävistään, se tulkitsi unionin oikeutta virheellisesti todetessaan, että kantaja ei toimi Euroopan keskuspankin neuvostossa itsenäisesti ja Euroopan keskuspankin etujen mukaisesti, vaan hoitaa Latvian keskuspankin pääjohtajan tehtäviään ja toimii tämän etujen mukaisesti. SEUT 13 artiklassa kuitenkin määrätään, että Euroopan keskuspankki on unionin toimielin.

Euroopan unionin toimielinten työntekijät voivat näitä tehtäviä hoitaessaan käyttää vain unionin oikeuden mukaisia toimivaltuuksia ja toimia vain kyseisten toimielinten etujen mukaisesti. Kansallisessa lainsäädännössä ei voida määritellä Euroopan unionin toimielinten työntekijöille kuuluvia tehtäviä siten, että unionin toimielimen työntekijän asemassa oleva henkilö ei voi käyttää kansallisessa lainsäädännössä myönnettyjä toimivaltuuksia.

SEUT 130 artikla, jossa taataan Euroopan keskuspankin riippumattomuus, suljetaan pois, että kun Latvian keskuspankin pääjohtaja hoitaa Euroopan keskuspankin neuvoston tehtäviään, hän voi toimia Latvian keskuspankin edustajana ja (puhtaasti) tämän viimeksi mainitun tai Latvian tasavallan etujen mukaisesti.

Kanne 3.4.2018 – Euroopan keskuspankki v. Latvian tasavalta

(Asia C-238/18)

(2018/C 161/49)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: C. Zilioli, C. Kroppenstedt ja K. Kaiser sekä D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokaati)

Vastaaja: Latvian tasavalta

Vaatimukset

Euroopan keskuspankki vaatii, että unionin tuomioistuin

- velvoittaa Latvian tasavallan toimittamaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 62 artiklan mukaisesti kaikki merkitykselliset tiedot, jotka koskevat Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojsin (korruption ehkäisy- ja torjuntavirasto) suorittamaa tutkimusta Latvian Pankin (Latvian keskuspankki) pääjohtajan osalta
- toteaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Latvian tasavalta on rikkonut kyseisen säännöksen toista kohtaa, koska
- Latvian Pankin pääjohtaja on vapautettu tehtävistään ennen riippumattoman tuomioistuimen asiakysymyksestä antamaa tuomiota ja
- jos Latvian tasavallan esittämät tosiseikat tämän vahvistavat, ei ole olemassa poikkeuksellisia olosuhteita, joiden perusteella tehtävistä vapauttaminen käsiteltävässä asiassa oli oikeutettua, sekä
- velvoittaa Latvian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EKP väittää, että Latvian tasavalta on rikkonut Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 14 artiklan 2 kohtaa, koska Latvian Pankin pääjohtaja on vapautettu tehtävistään soveltamalla tähän väliaikaista turvaamistoimenpidettä ennen riippumattoman tuomioistuimen asiakysymyksestä antamaa tuomiota.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – De Capitani v. parlamentti

(Asia T-540/15) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat vireillä olevaa lainsäädäntömenettelyä — Kolmikantakokoukset — Neljä saraketta sisältävät taulukot, jotka koskevat ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Europolista ja päätösten 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta — Asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen osittain — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Päätöksentekomenettelyn suojaa koskeva poikkeus — Sellaista yleistä olettaa ei ole, jonka mukaan kolmikantakokousten yhteydessä laadittuihin neljä saraketta sisältäviin taulukoihin ei ole mahdollista tutustua)

(2018/C 161/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Emilio De Capitani (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat O. Brouwer, J. Wolfhagen ja E. Raedts)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi N. Görlitz, A. Troupiotis ja C. Burgos, sittemmin N. Görlitz, C. Burgos ja I. Anagnostopoulou)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Rebasti, B. Driessen et J.-B. Laiguelot) ja Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen 8.7.2015 annetun Euroopan parlamentin päätöksen A(2015) 4931 kumoamiseksi, jolla kieltäydytään antamasta kantajalle oikeutta tutustua kokonaisuudessaan asiakirjoihin LIBE-2013-0091-02 ja LIBE-2013-0091-03.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan parlamentin päätös A(2015)4931, joka on annettu 8.7.2015, kumotaan siltä osin kuin se koskee kieltäytymistä antaa Emilio De Capitanille oikeutta tutustua kokonaisuudessaan asiakirjoihin LIBE 2013 0091 02 ja LIBE 2013 0091 03.
- 2) Parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Emilio De Capitanin oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 398, 30.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Stavvtskyi v. neuvosto(Asia T-242/16) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Näiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen säilyttäminen luettelossa — Perusteluvelvollisuus — Lainvastaisuusväite — Oikeasuhteisuus — Oikeusperusta — Ilmeinen arviointivirhe)

(2018/C 161/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Edward Stavvtskyi (Bryssel, Belgia) (edustajat: solicitor J. Grayston sekä asianajajat P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja J.-P. Hix)

Väliintulija, joka tukee väliintulijan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi E. Paasivirta ja S. Bartelt, sitten E. Paasivirta ja L. Baumgart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2016 tehdyn neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/318 (EUVL 2016, L 60, s. 76) sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2016 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2016/311 (EUVL 2016, L 60, s. 1) kumoamiseksi siltä osin kuin näissä toimitissa sisällytetään kantaja rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Edward Stavvtskyi vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Šroubárna Ždánice v. neuvosto(Asia T-442/16) ⁽¹⁾

(Polkumyyntitullien palauttamista koskeva hakemus — Kiinasta peräisin olevien tai Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti — Asetus (EY) N:o 91/2009 ja toimeenpanoasetus (EU) N:o 723/2011 — Kansallisen tuomioistuimen toimivalta — Unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen)

(2018/C 161/52)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Tšekki) (edustaja: asianajaja M. Osladil)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: H. Marcos Fraile ja A. Westerhof Löfflerová, avustajanaan asianajaja N. Tuominen)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Maxian Rusche ja P. Němečková)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus niiden polkumyyntitullien ja korkojen palauttamiseksi, joita kantaja on maksanut Tšekin tulliviranomaisille väitteen mukaan perusteettomasti lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 29.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 91/2009 (EUVL 2009, L 29, s. 1), asetuksella (EY) N:o 91/2009 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Malesiasta lähetettyjen tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Malesia, 18.7.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 723/2011 (EUVL 2011, L 194, s. 6) ja asetuksen (EY) N:o 91/2009 muuttamisesta 4.10.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 924/2012 (EUVL 2012, L 275, p. 1) antamisen seurauksena.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen.
- 2) Šroubárna Ždánice a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – HJ v. EMA

(Asia T-579/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Määräaikaisen työsopimuksen uusimatta jättäminen — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan ensimmäinen alakohta — Määräaikaisen sopimuksen luokittelu toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi — Ilmeinen arviointivirhe — Huolenpitovelvollisuus — Perusteluvelvollisuus — Oikeus tulla kuulluksi — Arviointikertomus — Perusteluvelvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe)

(2018/C 161/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HJ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: F. Cooney ja N. Rampal Olmedo, avustajinaan asianajajat A. Duron ja D. Waelbroeck)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä ajanjaksoa 16.2.–31.12.2014 koskevan kantajan arviointikertomuksen kumoamiseksi, sopimusten tekemisestä vastaavan viranomaisen 1.4.2015 tekemän sitä koskevan päätöksen kumoamiseksi, että kantajan väliaikaisen toimihenkilön sopimusta ei uusita, ja kahden sellaisen 26.10.2015 tehdyn päätöksen kumoamiseksi, joilla hylätään kantajan näistä toimista tekemän oikaisuvaatimukset, sekä toisaalta vahingonkorvauksen saamiseksi kantajalle väitetyistä aiheutuneesta vahingosta

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) HJ velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 145, 25.4.2016 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-8/16 ja se on siirretty Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Argyraki v. komissio**(Asia T-734/16) ⁽¹⁾****(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Palvelusvuosihyvityksen laskeminen — Ylimääräisenä toimihenkilönä suoritettujen palvelusjaksojen huomioon ottaminen — Edellytykset — Oikeudellinen perusta)****(2018/C 161/54)****Oikeudenkäyntikieli: ranska****Asianosaiset**

Kantaja: Vassilia Argyraki (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi G. Berscheid, G. Gattinara ja A.-C. Simon, sitten G. Berscheid, G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 29.1.2016 tekemän sellaisen päätöksen kumoamiseksi, jolla tämä hylkäsi kantajan vaatimuksen hyväksyä ylimääräisenä toimihenkilönä suoritettut työskentelyjaksot tilapäisenä toimihenkilönä suoritetuiksi jaksoiksi hänen eläkeoikeuksiensa laskennan yhteydessä

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 29.1.2016 tekemä päätös, jolla tämä hylkäsi Vassilia Argyrakin vaatimuksen hyväksyä ylimääräisenä toimihenkilönä suoritettut työskentelyjaksot tilapäisenä toimihenkilönä suoritetuiksi jaksoiksi hänen eläkeoikeuksiensa laskennan yhteydessä, kumotaan.
- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)(Asia T-60/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki TSA LOCK — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b, c ja g alakohta)

(2018/C 161/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Safe Skies LLC (New York, New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja V. Schwepler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Söder)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat J. L. Gracia Albero ja V. Torelli)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 24.11.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 233/2016-4), joka koskee Safe Skiesin ja Travel Sentryn välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Safe Skies LLC veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.3.2018 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)(Asia T-272/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Dating Bracelet rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) — EUIPO:n aiempi käytäntö — Yhdenvertainen kohtelu — Oikeusvarmuus)

(2018/C 161/56)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja G. Jambrik)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: P. Sipos)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.3.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 658/2016-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin Dating Bracelet rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 9.3.2018 – Aurora Group Danmark v. EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Asia T-246/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 161/57)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Tanska) (edustaja: asianajaja L. Elmgard Sørensen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: aluksi D. Gaja, sitten T. Frydendahl ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Tanska) (edustaja: asianajaja E. A. Skovbo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.3.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 447/2015-1), joka koskee Retail Distributionin ja Aurora Group Danmarkin välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Aurora Group Danmark A/S ja Retail Distribution ApS vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 1.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.3.2018 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)

(Asia T-567/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 161/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Markakis ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.5.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2342/2016-5), joka koskee Fabio Di Molfettan ja Disney Enterprises, Inc:n välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Disney Enterprises, Inc. Vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.3.2018 – Comune di Milano v. neuvosto

(Asia T-46/18) (¹)

(Asian käsittelystä luopuminen)

(2018/C 161/59)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Comune di Milano (Italia) (edustajat: asianajajat F. Sciaudone ja M. Condinanzi)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Rebasti, M. Bauer ja F. Florindo Gijón)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus neuvoston kokoonpanossa ”Yleiset asiat” pidetyn 3579:nneen istunnon yhteydessä 20.11.2017 tehdyn neuvoston päätöksen, joka koskee Euroopan lääkeviraston (EMA) uuden kotipaikan valintaa, kumoamiseksi siltä osin kuin siinä vahvistetaan EMA:n uudeksi kotipaikaksi Amsterdam.

Määräysosa

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin luopuu asian T-46/18 käsittelystä, jotta unionin tuomioistuin voi ratkaista kanteen.
- 2) Alankomaiden kuningaskunnan ja Regione Lombardian väliintulohakemuksista päätetään myöhemmin.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 94, 12.3.2018.

Kanne 22.2.2018 – VI v. komissio**(Asia T-109/18)**

(2018/C 161/60)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* VI (edustajat: asianajajat G. Pandey ja V. Villante)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan alustavasti tarvittavilta osin, että henkilöstösääntöjen 90 artikla on pätemätön ja ettei sitä voida soveltaa nyt SEUT 270 artiklan nojalla käytävässä menettelyssä
- ensinnäkin kumoamaan EU:n henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 14.11.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan 13.7.2017 tekemä valitus ja kantajan 50 000 euron suuruinen vahingonkorvausvaatimus
- toiseksi kumoamaan EPSO:n 19.4.2017 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan pyyntö EPSO:n valintalautakunnan tekemän sen päätöksen uudelleen käsittelystä, jolla hänen osallistumisensa kilpailun seuraavaan vaiheeseen evättiin
- kolmanneksi kumoamaan sähköisellä EPSO-tilillä 6.2.2017 ilmoitetun päätöksen jättää kantaja pois hakijoita koskevasta luetteloehdotuksesta kilpailua EPSO/AD/323/16 varten
- neljänneksi kumoamaan kilpailua EPSO/AD/323/16 koskevan, 26.5.2016 julkaistun kilpailuilmoituksen, ja kumoamaan kokonaisuudessaan luetteloehdotuksen kyseiseen kilpailuun valituista virkamiehistä
- määräämään kantajalle edellä mainituista lainvastaisista riidanalaisista päätöksistä aiheutuneesta vahingosta korvauksena 50 000 euroa, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.*

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä, jonka EPSO/valituslautakunta on tehnyt arvioidessaan kantajan työkokemusta, ja kyseessä olevan kilpailuilmoituksen liitteen III, jossa yksilöidään vaadittava työkokemus, noudattamatta jättämistä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomista ja kantajan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista, sekä perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä ja SEUT 296 artiklan rikkomista.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1/58 ⁽¹⁾ 1, 2, 3 ja 4 artiklan rikkomista, henkilöstösääntöjen 1 d ja 28 artiklan sekä henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomista, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

(¹) Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annettu asetus N:o 1, suomenkielinen erityispainos, luku 1, nide 1, s. 14.

Kanne 26.2.2018 – Tomasz KawałkoTrofeum v. EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Asia T-115/18)

(2018/C 161/61)

Kannekirjelmän kieli: puola

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdynia, Puola) (edustaja: asianajaja [radca prawny] P. Moksa)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ferrero SpA (Alba, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki KINDERPRAMS – Rekisteröintihakemus nro 12 916 961

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.12.2017 asiassa R 1112/2017-4 tekemä päätös

Vaativuudet

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaista päätöstä sillä tavoin, että tavaramerkki KINDERPRAMS rekisteröidään
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 1.3.2018 – HMV (Brands) v. EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Asia T-129/18)

(2018/C 161/62)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: HMV (Brands) Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: M. Hicks ja N. Zweck, barristers)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Our Price Records Ltd (Lontoo)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "OUR PRICE" – Rekisteröintihakemus nro 13 636 998

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 838/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa Our Price Records Limitedin korvaamaan oikeudenkäyntikulut (jos se osallistuu tämän asian käsittelyyn väliintulijana)

JA

- hyväksyy H MV:n väitteen kokonaisuudessaan

TAI

- palauttaa asian valituslautakunnan käsiteltäväksi riidanalaisen päätöksen kumoamisen valossa.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu.

Kanne 28.2.2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs v. EUIPO (LITECRAFT)

(Asia T-140/18)

(2018/C 161/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Plegge)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki LITECRAFT – Rekisteröintihakemus nro 15 282 635

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 8.1.2018 asiassa R 699/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 1.3.2018 – Société générale v. EKP**(Asia T-143/18)****(2018/C 161/64)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Société générale (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 5 artiklan ja kyseisen päätöksen liitteessä A olevan 3 artiklan siltä osin kuin niissä määrätään toteutettavista toimenpiteistä sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osalta, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmiä tai kriisinratkaisurahastoja
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen tekemiselle ei ole oikeusperustaa. Kantajan mukaan EKP:llä ei ole toimivaltaa asettaa yleistä vakavaraisuusvaatimusta eikä se tehnyt sovellettavissa säädöksissä edellytettyä yksilöllistä ja yksityiskohtaista arviointia kantajan tilanteesta.
 2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe, koska EKP tulkitsi kantajan mukaan virheellisesti unionin oikeuden säädöksiä, joissa otetaan käyttöön luottolaitosten mahdollisuus turvautua peruuttamattomiin maksusitoumuksiin, minkä vuoksi se epäsi kyseisiltä säännöksiltä niiden tehokkaan oikeusvaikutuksen.
 3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä on ilmeinen arviointivirhe, kun on kyse riskeistä, jotka peruuttamattomat maksusitoumukset väitetyt aiheuttavat luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) 16 artiklan perusteella.
 4. Neljäs kanneperuste, joka koskee perustelujen puuttumista, koska EKP:n velvollisuutena on kantajan mukaan perustella päätöksensä tarkasti, ja riidanalainen päätös perustuu riittämättömiin perusteluihin.
-

Kanne 1.3.2018 – Crédit Agricole ym. v. EKP**(Asia T-144/18)**

(2018/C 161/65)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Crédit Agricole SA (Montrouge, Ranska) ja 69 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 –969500TJ5KRTCJQWXH05/380 9 artiklan ja kyseisen päätöksen liitteessä A olevan 3 artiklan siltä osin kuin niissä määrätään toteutettavista toimenpiteistä sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osalta, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmiä tai kriisinratkaisurahastoja
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samankaltaiset kuin kanneperusteet, joihin vedotaan asiassa T-143/18, Société générale v. EKP.

Kanne 1.3.2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel ym. v. EKP**(Asia T-145/18)**

(2018/C 161/66)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariisi, Ranska) ja 37 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 8 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään toteutettavista toimenpiteistä sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osalta, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmiä tai kriisinratkaisurahastoja
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samankaltaiset kuin kanneperusteet, joihin vedotaan asiassa T-143/18, Société générale v. EKP.

Kanne 1.3.2018 – BPCE ym. v. EKP**(Asia T-146/18)**

(2018/C 161/67)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: BPCE (Pariisi, Ranska) ja 36 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (tarkasteltuna yhdessä liitteensä kanssa) 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään toteutettavista toimenpiteistä sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osalta, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmiä tai kriisinratkaisurahastoja
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samankaltaiset kuin kanneperusteet, joihin vedotaan asiassa T-143/18, Société générale v. EKP.

Kanne 1.3.2018 – Arkéa Direct Bank ym. v. EKP**(Asia T-149/18)**

(2018/C 161/68)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Ranska), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Ranska), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbourg, Ranska), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Ranska), Arkéa Banking Services (Pariisi, Ranska), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon) ja Keytrade Bank Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 8 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään toteutettavista toimenpiteistä sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten osalta, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmiä tai kriisinratkaisurahastoja
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osin samat tai samankaltaiset kuin kanneperusteet, joihin vedotaan asiassa T-143/18, Société générale v. EKP.

Kanne 1.3.2018 – BNP Paribas v. EKP**(Asia T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: BNP Paribas (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ja P. Kupka)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain EKP:n 19.12.2017 tekemän päätöksen nro ECB/SSM/2017 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 9 artiklan sikäli kuin siinä määrätään sellaisten peruuttamattomien maksusitoumusten vähennyksistä, jotka on annettu yhteiselle kriisinratkaisurahastolle, kansallisille kriisinratkaisurahastoille ja kansallisille ydinpääoman talletussuojajärjestelmille yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti, ja erityisesti kyseisen päätöksen 9.1, 9.2 ja 9.3 kohdan
- velvoittamaan EKP korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä ei ole oikeusperustaa, koska EKP käytti toimivaltaansa vakavaraisuusvalvonnan alalla toteuttaakseen laajuudeltaan yleisen toimenpiteen, joka kuuluu lainsäätäjän toimivaltaan, ja ylitti toimivallan, joka sille annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63) 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 16 artiklassa.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe, koska EKP tulkitsti kantajan mukaan vastoin lainsäätäjän aikomusta unionin oikeuden säädöksiä, joissa annetaan luottolaitoksille mahdollisuus turvautua peruuttamattomiin maksusitoumuksiin suoriutuakseen osasta velvoitteitaan kansallisia kriisinratkaisurahastoja, yhteistä kriisinratkaisurahastoa ja kansallisia talletussuojajärjestelmiä kohtaan, ja epäsi näin kyseisiltä säännöksiltä niiden tehokkaan oikeusvaikutuksen. Kantajan mukaan EKP perusti lisäksi päätöksensä unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden täytäntöönpanotoimien, joita sovelletaan peruuttamattomiin maksusitoumuksiin, virheelliseen tulkintaan.
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös perustuu arviointivirheeseen ja sillä loukataan hyvän hallinnon periaatetta.

Kanne 26.2.2018 – Legutko ja Poręba v. parlamentti**(Asia T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Oikeudenkäyntikieli: puola***Asianosaiset**

Kantaja: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Puola) ja Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Puola) (edustaja: asianajaja M. Mataczyński)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vastaaja on rikkonut Euroopan parlamentin työjärjestyksen 130 artiklaa ja tämän työjärjestyksen liitteessä II olevia säännöksiä, koska se ei ole toimittanut eteenpäin neuvostolle kirjallista kysymystä, jonka Euroopan parlamentin jäsenet olivat esittäneet menettelyssä, joka on rekisteröity viitenumerolla P-003358/17
- toteamaan, että Euroopan parlamentin on toimitettava viitenumerolla P-003358/17 rekisteröity kirjallinen kysymys toimivaltaiselle toimielimelle, eli Euroopan unionin neuvostolle
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat väittävät, että Euroopan parlamentti ei ole kantajien suosittelemalla tavalla toimittanut eteenpäin toimivaltaiselle toimielimelle kirjallista kysymystä, jonka Euroopan parlamentin jäsenet Ryszard Legutko ja Tomasz Poręba esittivät 16.5.2017.

Kanne 8.3.2018 – Amisi Kumba v. neuvosto

(Asia T-163/18)

(2018/C 161/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 2 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 2 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista mukaan lukien toimenpiteiden oikeuttamiseksi ja tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi tarvittavien perustelujen laiminlyönti, sekä kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaamista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä liittyen kantajan osallistumiseen Kongon demokraattisessa tasavallassa tapahtuneisiin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee yksityiselämää koskevan oikeuden, omistusoikeuden ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2008/369/YUTP kumoamisesta 20.12.2010 annetun neuvoston päätöksen (EUVL 2010, L 336, s. 30), sellaisena kuin se on muutettuna Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 12.12.2016 annetulla päätöksellä (YUTP) 2016/2231 (EUVL 2016, L 336, s. 7), 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja tiettyjen rajoittavien erityistoimenpiteiden käyttöönotosta Kongon demokraattista tasavaltaa koskevaa aseidenvientikieltoa rikkovia henkilöitä vastaan 18.7.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1183/2005 (EUVL 2005, L 193, s. 1) 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten lainvastaisuutta.

Kanne 8.3.2018 – Kampete v. neuvosto

(Asia T-164/18)

(2018/C 161/72)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Illunga Kampete (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 1 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 1 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Kahimbi Kasagwe v. neuvosto

(Asia T-165/18)

(2018/C 161/73)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 7 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 7 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Ilunga Luyoyo v. neuvosto

(Asia T-166/18)

(2018/C 161/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 3 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 3 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet

Kanne 8.3.2018 – Kanyama v. neuvosto**(Asia T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Célestin Kanyama (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 4 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 4 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Numbi v. neuvosto**(Asia T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: John Numbi (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 5 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 5 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Kibelisa Ngambasai v. neuvosto**(Asia T-169/18)****(2018/C 161/77)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 6 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 6 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Kande Mupompa v. neuvosto**(Asia T-170/18)****(2018/C 161/78)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 10 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 10 kohdassa

- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Boshab v. neuvosto

(Asia T-171/18)

(2018/C 161/79)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Évariste Boshab (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 8 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 8 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Akili Mundos v. neuvosto

(Asia T-172/18)

(2018/C 161/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 13 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 13 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Ramazani Shadary v. neuvosto

(Asia T-173/18)

(2018/C 161/81)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 15 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 15 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, *Amisi Kumba v. neuvosto*, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Mutondo v. neuvosto**(Asia T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Kalev Mutondo (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 16 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 16 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan c alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Ruhorimbere v. neuvosto**(Asia T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 14 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 14 kohdassa

- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Mende Omalanga v. neuvosto

(Asia T-176/18)

(2018/C 161/84)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 12 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 12 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 8.3.2018 – Kazembe Musonda v. neuvosto

(Asia T-177/18)

(2018/C 161/85)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Kongon demokraattinen tasavalta) (edustajat: asianajajat T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Kongon demokraattista tasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/788/YUTP muuttamisesta 11.12.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2282 siltä osin kuin siinä pysytetään kantajan nimi päätöksen 2010/788/YUTP liitteessä II olevassa 11 kohdassa ja asetuksen (EY) 1183/2005/EY liitteessä I a olevassa 11 kohdassa
- toteamaan, että päätöksen 2010/788/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2016/2231/YUTP, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja asetuksen 1183/2005/EY 2 b artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset ovat lainvastaisia
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-163/18, Amisi Kumba v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 12.3.2018 – VJ v. EUH

(Asia T-180/18)

(2018/C 161/86)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: VJ (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- [kumoamaan] kantajalle sähköpostitse 22.6.2017 lähetetyn EUH:n laskelman, ja tarvittaessa palkkalaskelman siltä osin kuin se koskee kantajalle tämän lapsista myönnettyä/myönnettävää koulutusavustusta;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

1. Lainvastaisuusväitteeseen perustuvan ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä eli kantajan vetoamalla, 15.4.2016 päivätyllä ilmoituksella ja EUH:n Guidelinesilla rikotaan virkamiesten henkilöstösääntöjä ja sen liitettä X.
2. Toisen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen. Tämä peruste jakautuu viiteen osaan.
 - Ensimmäisen osan mukaan ennalta varautumisen, perustellun luottamuksen ja oikeusvarmuuden sekä hyvän hallinnon ja kantajan saavutettujen oikeuksien periaatteita on loukattu.

- Toisen osan mukaan EUH on rikkonut antamia sitoumuksia, syylistynyt huonoon hallintoon ja loukannut oikeusvarmuuden periaatetta ja kantajan perusteltuja odotuksia.
- Kolmannen osan mukaan oikeutta perheeseen ja koulutukseen on loukattu.
- Neljännen osan mukaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu.
- Viidennen osan mukaan etuja ei ole punnittu eikä toteutettu toimenpide ole suhteellisuusperiaatteen mukainen.

Kanne 9.3.2018 – Multifit Tiernahrungs v. EUIPO (TAKE CARE)**(Asia T-181/18)**

(2018/C 161/87)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Weber ja L. Thiel)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalainen tavaramerkki:* EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "TAKE CARE" – Rekisteröintihakemus nro 16 254 898*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 4.1.2018 asiassa R 845/2017-5 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja* vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 14.3.2018 – Lucchini v. komissio**(Asia T-185/18)**

(2018/C 161/88)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Lucchini SpA (Livorno, Italia) (edustaja: asianajaja G. Belotti)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan huomioon rikkomukset, jotka on vahvistettu unionin tuomioistuimen tuomioissa, joilla kumottiin HT 65 artiklan rikkomista koskeva 30.9.2009 tehty komission päätös K(2009) 7492 lopullinen (asia COMP/37.956 – Betoniteräs – päätöksen tekeminen uudelleen), ja kumoamaan komission 17.1.2018 päivätyssä kirjeessä tekemän hylkäämispäätöksen sekä määräämään samanaikaisesti komission palauttamaan kantajalle viivästyskorkoineen lainvastaisesti määrätyn sakon, jonka tämä oli maksanut,
- kumoamaan 9.3.2018 päivätyyn kirjeeseen sisältyneen komission hylkäämispäätöksen ja velvoittamaan komission hyväksymään kantajan menettelyyn COMP/37.956, joka komission on aloitettava uudelleen tuomioiden noudattamiseksi,
- toissijaisesti myöntämään kantajalle korvauksena vähintään 10 000 000 euroa taikka menettelyn kuluessa määriteltävän summan tai summan, jonka unionin yleinen tuomioistuin katsoo olevan kohtuullinen korvaus perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja muistuttaa, että unionin tuomioistuin on kumonnut HT 65 artiklan rikkomista koskevan 30.9.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 7492 (asia COMP/37.956 – Betoniteräs), ⁽¹⁾ ja se täsmentää, että tämän kumoamistuomion sanamuodosta huolimatta vastaaja kieltäytyi palauttamasta maksettua sakkoa kantajalle ja kehottamasta tätä osallistumaan tällä välin uudelleenavattuun hallinnolliseen menettelyyn.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) ⁽²⁾ 10–14 artiklan rikkomiseen ja erityisesti lainmukaista oikeudenkäyntiä koskevan kantajan oikeuden ja ennen kaikkea hänen puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen.
 - Kantaja väittää tältä osin, että jäsenvaltioiden osallistuminen kuulemisiin ei ole pelkkä muodollisuus, koska kilpailuviranomaiset kuuluvat komiteaan, jota komission on kuultava ennen päätösten tekemistä. Näiden viranomaisten on aina oltava läsnä täysistunnossa, joka on menettelyn ratkaiseva vaihe, jonka aikana vastaajat keskittyvät puolustukseensa komission kanssa käytävän kontradiktorisen näkemystenvaihdon yhteydessä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen ja muun muassa hyvän hallinnon oikeuden loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Feralpi v. komissio, C-85/15 P (EU:C:2017:709) ja yhdistetyt asiat C-86/15 P, Ferriera Valsabbia v. komissio, C-87/15 P, Alfa Acciai v. komissio (EU:C:2017:717), C-88/15, Ferriere Nord v. komissio (EU:C:2017:716) ja C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713).

⁽²⁾ EUVL L 123, 27.4.2004, s. 18.

Kanne 16.3.2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (Ajoneuvot)

(Asia T-191/18)

(2018/C 161/89)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Krogmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 762851-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 11.1.2018 asiassa R 1203/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kolmannen valituslautakunnan tekemän päätöksen ja julistaa yhteisömallin nro 762851-0001 mitättömäksi
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohtaa yhdessä sen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa on rikottu.
- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 16.3.2018 – Rietze v. EUIPO – Volkswagen (ajoneuvot)

(Asia T-192/18)

(2018/C 161/90)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Krogmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro DM/073118-3

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 11.1.2018 asiassa R 1244/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kolmannen valituslautakunnan päätöksen ja julistaa mallin nro DM/073118-3 kansainvälisen rekisteröinnin Euroopan unionissa mitättömäksi
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohtaa yhdessä 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa on rikottu.
 - Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 2 kohtaa on rikottu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI